

USTAWA

z dnia 18 grudnia 2003 r.

o ochronie roślin¹⁾

(ostatnia zmiana: **Dz.U. z 2009 r., Nr 31, poz. 206**)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa reguluje sprawy:

- 1) ochrony roślin przed organizmami szkodliwymi;
- 2) dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu oraz substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin;
- 3) zapobiegania zagrożeniom dla zdrowia człowieka, zwierząt oraz dla środowiska, które mogą powstać w wyniku obrotu i stosowania środków ochrony roślin;
- 4) organizacji Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) rośliny – żywe rośliny lub ich części, wraz z nasionami w rozumieniu botanicznym przeznaczonymi do siewu, w szczególności:
 - a) owoce, w rozumieniu botanicznym, z wyjątkiem głęboko zamrożonych,
 - b) warzywa, z wyjątkiem głęboko zamrożonych,
 - c) bulwy, bulwocebule, rozłogi, cebule i kłącza,
 - d) kwiaty cięte,
 - e) ścięte drzewa z liśćmi,
 - f) gałęzie z liśćmi,
 - g) kultury tkankowe roślin,
 - h) liście, łęty,

- i) żywy pyłek,
 - j) oczka, zrazy, sadzonki;
- 2) produkt roślinny – nieprzetworzony lub poddany wstępnemu przetworzeniu materiał pochodzenia roślinnego, niebędący rośliną;
- 3) przedmioty – rzeczy inne niż rośliny i produkty roślinne, które mogą przenosić organizmy szkodliwe;
- 4) organizmy szkodliwe – wszelkie gatunki, szczepy lub biotypy roślin, zwierząt lub czynników patogenicznych szkodliwych dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 5) organizm szkodliwy zdomowiony na danym obszarze – organizm szkodliwy, którego występowanie na danym obszarze zostało stwierdzone i nie zostały podjęte urzędowe działania w celu jego zwalczania lub podjęte działania okazały się nieskuteczne przez okres co najmniej dwóch kolejnych lat;
- 6) paszport roślin – etykietę dołączoną do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, poświadczającą, że spełniają one wymagania zdrowotności określone w ustawie;
- 7) zwierzęta – zwierzęta należące do gatunków zwyczajowo żywionych lub chowanych, lub których mięso jest spożywane przez człowieka;
- 8) środowisko – wodę, powietrze, glebę, dziko żyjące gatunki fauny i flory oraz wszelkie inne powiązania z żywymi organizmami;
- 9) przesyłka – określoną ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, zaopatrzoną w jeden dokument przewozowy;
- 10) partia – liczbę jednostek pojedynczej przesyłki, identycznych pod względem jednorodności, składu i pochodzenia, tworzących część tej przesyłki;
- 11) płody rolne – rośliny i produkty roślinne;
- 12) państwo członkowskie – państwo wchodzące w skład Unii Europejskiej;
- 13) państwa trzecie – państwa inne niż państwa członkowskie Unii Europejskiej;
- 14) środki ochrony roślin – substancje aktywne lub preparaty zawierające jedną lub więcej substancji aktywnych, w postaci dostarczonej użytkownikowi, przeznaczone do:
- a) ochrony roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przed organizmami szkodliwymi lub zapobiegania występowaniu tych organizmów,
 - b) wpływania na procesy życiowe roślin w inny sposób niż składnik pokarmowy, w tym regulator wzrostu,

c) zabezpieczenia produktów roślinnych, jeżeli te substancje lub preparaty nie są objęte odrębnymi przepisami,

d) niszczenia niepożądanych roślin,

e) niszczenia części roślin lub hamowania, lub zapobiegania niepożądanemu wzrostowi roślin;

15) pozostałości środków ochrony roślin – jedną lub większą liczbę substancji aktywnych znajdujących się w roślinach lub produktach roślinnych, jadalnych produktach zwierzęcych, lub na tych roślinach, lub produktach roślinnych, jadalnych produktach zwierzęcych, lub gdziekolwiek w środowisku, stanowiące wynik stosowania środka ochrony roślin, w tym również jego metabolitów oraz produktów rozpadu lub reakcji;

16) substancje – pierwiastki chemiczne i ich związki, występujące w stanie naturalnym lub wytworzone, w tym również wszelkie zanieczyszczenia powstające w zastosowanym procesie produkcji;

17) substancje aktywne – substancje lub mikroorganizmy, łącznie z wirusami, o działaniu ogólnym lub specyficznym na organizmy szkodliwe lub rośliny, lub części roślin, lub produkty roślinne;

18) preparat – mieszaninę lub roztwory, składające się z dwu lub większej liczby substancji, z których co najmniej jedna jest substancją aktywną, przeznaczone do stosowania jako środek ochrony roślin;

19) okres karencji – czas, który powinien upłynąć od dnia zastosowania środka ochrony roślin do dnia zbioru roślin lub produktów roślinnych przeznaczonych do konsumpcji;

20) okres prewencji – czas, po zastosowaniu środka ochrony roślin, w którym człowiek i zwierzęta nie powinni stykać się ani przebywać w pobliżu miejsc, także w obiektach, w których zastosowano środek ochrony roślin;

21) konfekcjonowanie środków ochrony roślin – przepakowywanie ich z większych opakowań do mniejszych;

22) obrót – składanie ofert albo zawieranie umów sprzedaży lub innych umów mających na celu zbycie roślin, produktów roślinnych, przedmiotów lub środków ochrony roślin, a także wprowadzanie ich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

23) posiadacz – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, w których władaniu znajdują się grunty, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, lub środki ochrony roślin;

24) urzędowe działania – działania w zakresie nadzoru nad zdrowiem roślin, obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, podejmowane przez organy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa lub upoważnione przez nie osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

Ochrona roślin przed organizmami szkodliwymi

Art. 3.

1. Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwana dalej „Inspekcją”, przeprowadza obserwacje i kontrole roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w celu ustalenia występowania:

1) organizmów szkodliwych szczególnie groźnych, dotychczas niewystępujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub których występowanie nie jest szeroko rozpowszechnione, zwanych dalej „organizmami kwarantannowymi”, lub

2) organizmów szkodliwych szeroko rozpowszechnionych, zwanych dalej „organizmami niekwarantannowymi”.

2. W przypadku stwierdzenia wystąpienia organizmów szkodliwych lub podejrzenia ich wystąpienia wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”:

1) identyfikuje organizm szkodliwy i źródło jego pochodzenia;

2) ocenia możliwości dalszego rozprzestrzeniania się organizmu szkodliwego i możliwości jego zwalczania.

3. W przypadku stwierdzenia organizmów nie-kwarantannowych w lasach stosuje się przepisy o lasach.

Art. 4.

1. W przypadku wystąpienia organizmu niekwarantannowego wojewódzki inspektor ocenia stopień zagrożenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

2. W przypadku stwierdzenia zagrożenia rozprzestrzenienia się organizmu niekwarantannowego lub możliwości wywołania przez niego strat gospodarczych wojewódzki inspektor informuje zainteresowane podmioty, za pośrednictwem dostępnych środków przekazu, o sposobach i terminach zwalczania tego organizmu.

3. Organizmy niekwarantannowe można zwalczać lub ograniczać ich występowanie przez:

1) zabiegi agrotechniczne;

2) stosowanie roślin odmian tolerancyjnych lub odpornych;

3) zwalczanie biologiczne;

4) zabiegi środkami ochrony roślin;

5) zastosowanie co najmniej dwóch metod zwalczania, wymienionych w pkt 1–4, zwanych dalej „integrowaną ochroną roślin”, mających na celu ograniczenie stosowania środka ochrony roślin do niezbędnego minimum do utrzymania populacji organizmów szkodliwych na poziomie ograniczającym szkody lub straty gospodarcze.

Art. 5.

1. Producent prowadzący produkcję roślin, z zastosowaniem integrowanej ochrony roślin oraz wykorzystujący w sposób zrównoważony postęp techniczny i biologiczny w uprawie, ochronie roślin i nawożeniu, zwracający szczególną uwagę na ochronę środowiska i zdrowie ludzi, zwaną dalej „integrowaną produkcją” może ubiegać się o poświadczenie jej stosowania po wcześniejszym zgłoszeniu zamiaru jej prowadzenia do wojewódzkiego inspektora.

2. Poświadczeniem stosowania integrowanej produkcji jest certyfikat, wydawany przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce prowadzenia upraw, na wniosek producenta roślin oraz znak integrowanej produkcji wraz z numerem producenta.

3. Certyfikat wydaje się, jeżeli producent roślin:

1) ukończył szkolenie w zakresie integrowanej produkcji;

2) prowadził produkcję i ochronę roślin według szczegółowych metodyk zatwierdzonych przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanego dalej „Głównym Inspektorem”;

3) udokumentował prowadzenie działań związanych z integrowaną produkcją.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

1) oświadczenie producenta roślin, że uprawa była prowadzona zgodnie z zasadami integrowanej produkcji;

2) informację o gatunkach i odmianach roślin uprawianych metodami integrowanymi, ich powierzchni oraz zebranej ilości;

3) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie integrowanej produkcji.

4a. Przed wydaniem certyfikatu wojewódzki inspektor może przeprowadzić kontrolę w zakresie prowadzenia upraw zgodnie z zasadami integrowanej produkcji.

4b. W toku kontroli, o której mowa w ust. 4a, wojewódzki inspektor może żądać od zainteresowanego producenta przedstawienia zaświadczenia wydanego przez właściwe jednostki organizacyjne, o nieprzekroczeniu w roślinach i produktach roślinnych dopuszczalnych poziomów pozostałości środków ochrony roślin, metali ciężkich, azotanów i innych pierwiastków oraz substancji szkodliwych.

5. Certyfikat wydaje się na okres 12 miesięcy.

6. Wojewódzki inspektor prowadzi ewidencję producentów roślin stosujących integrowaną produkcję oraz prowadzi kontrolę szkoleń dotyczących integrowanej produkcji w zakresie realizacji programu szkoleń i wydawania zaświadczeń o ukończeniu szkoleń; przepisy art. 91–99 stosuje się odpowiednio. Informację o wykrytych nieprawidłowościach wojewódzki inspektor przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) jednostki upoważnione do prowadzenia szkoleń w zakresie integrowanej produkcji oraz wymagania w zakresie kwalifikacji osób prowadzących te szkolenia, mając na względzie zapewnienie odpowiednio wysokiego poziomu tych szkoleń;

2) programy szkoleń z zakresu integrowanej produkcji, termin ważności zaświadczenia o ukończeniu szkolenia oraz wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia, mając na względzie ujednolicenie działań w tym zakresie;

3) zasady dokumentowania działań związanych z integrowaną produkcją, mając na względzie uzyskanie przejrzystości tych działań;

4) sposób i tryb przeprowadzania kontroli integrowanej produkcji, mając na względzie sprawne i rzetelne ich przeprowadzenie;

5) jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania zaświadczeń, o których mowa w ust. 4b, mając na uwadze zapewnienie wysokiego poziomu prowadzonych przez nie badań i posiadanie odpowiedniego zaplecza technicznego.

Art. 6.

1. Organizmy kwarantannowe podlegają obowiązkowi zwalczania i nie mogą być wprowadzane, przemieszczane, hodowane lub przechowywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 33 ust. 1.

2. Wojewódzki inspektor przeprowadza kontrole roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w tym podłoży, opakowań lub środków transportu, w zakresie występowania organizmów szkodliwych oraz spełnienia wymagań określonych w ustawie, zwane dalej „urzędowymi kontrolami”:

1) w miejscach uprawy roślin, wytwarzania produktów roślinnych lub przedmiotów;

2) w miejscach przechowywania i sprzedaży roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

3) u podmiotów nabywających rośliny, produkty roślinne lub przedmioty;

4) w każdym innym miejscu, w którym rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przemieszczane, w szczególności na drogach i w środkach transportu.

3. Urzędowa kontrola roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na drogach i w środkach transportu jest przeprowadzana we współpracy z Policją i Inspekcją Transportu Drogowego.

4. Urzędowe kontrole przeprowadza się:

1) regularnie u zarejestrowanych podmiotów oraz wyrywkowo w każdym innym miejscu uprawy, wytwarzania, przechowywania, sprzedaży lub przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

2) w sposób ukierunkowany, jeżeli zostanie stwierdzone, że istnieje ryzyko niespełnienia wymagań ustawy;

3) stosując ocenę organoleptyczną, badania makroskopowe, badania laboratoryjne lub kontrolę dokumentów.

5. Jeżeli zostanie stwierdzone lub podejrzewa się wystąpienie organizmów kwarantannowych wojewódzki inspektor ustala:

1) zasięg ich występowania lub możliwego rozprzestrzenienia się lub

2) zasięg prawdopodobnego porażenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub

3) źródło infekcji, lub

4) strefy, w których powinny być podjęte działania w celu zwalczania tych organizmów lub zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się, lub

5) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty porażone lub podejrzane o porażenie.

6. Podmiot kontrolowany współdziała z wojewódzkim inspektorem przy wykonywaniu czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2, 4 i 5.

Art. 7.

1. W przypadku wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych posiadacz jest obowiązany do:

1) zawiadomienia wojewódzkiego inspektora lub wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia organizmów kwarantannowych;

2) zaniechania sadzenia, siewu, rozmnażania lub przemieszczania roślin oraz obrotu roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami porażonymi lub podejrzanymi o porażenie organizmami kwarantannowymi, do czasu zakończenia urzędowej kontroli.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, ciąży również na osobach, które z racji wykonywania czynności służbowych lub zawodowych posiadają informacje o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia organizmów kwarantannowych.

3. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje niezwłocznie właściwego wojewódzkiego inspektora o otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 8.

1. W przypadku wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych, wojewódzki inspektor może, w drodze decyzji, na koszt podmiotu:

1) nakazać:

a) stosowanie zabiegów uprawowych, w szczególności stosowanie płodozmianu, niszczenie chwastów lub samosiewów, przyoranie resztek poźniwnych, wymianę lub odkażenie gleby lub podłoża uprawowego, stosowanie materiału siewnego odpowiedniej kategorii lub odmian odpornych na określony organizm kwarantannowy,

b) zniszczenie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, określając sposób zniszczenia,

c) określony sposób postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami, w szczególności ich przetworzenie, przeznaczenie na paszę, konsumpcję, oczyszczenie lub odkażenie, kompostowanie, przechowywanie w określonym miejscu,

d) czyszczenie i odkażanie przedmiotów lub miejsc, w których występują lub występowały organizmy kwarantannowe, lub które miały kontakt z porażonymi lub podejrzanymi o porażenie roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami,

e) zastosowanie określonych zabiegów niszczących organizmy kwarantannowe lub zapobiegających ich rozprzestrzenianiu się, w szczególności zabiegów chemicznego zwalczania, odkażania gleby, przemrożenia szklarni, stosowania tablic chwytnych i pułapek feromonowych, przeprowadzania oddzielnego zbioru, oddzielnego przechowywania i oddzielnego transportu,

f) prowadzenie stałych obserwacji upraw w celu wykrycia organizmów kwarantannowych i informowanie o ich wynikach wojewódzkiego inspektora,

g) spełnienie określonych warunków przed rozpoczęciem uprawy roślin, przemieszczaniem roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub wprowadzaniem ich do obrotu,

h) prowadzenie i przechowywanie dokumentacji dotyczącej uprawy, wytwarzania, przemieszczania, nabycia, zbycia, obrotu lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

2) zakazać:

a) użytkowania gruntów do celów rolniczych i leśnych,

b) uprawy, siewu, sadzenia lub używania do reprodukcji określonych roślin,

c) obrotu roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami lub przemieszczania ich poza określone miejsce,

d) kompostowania lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w określonym miejscu,

e) wykorzystywania roślin lub produktów roślinnych na określone cele, w szczególności przeznaczania na paszę lub konsumpcję,

f) wywożenia gleby lub innego podłoża uprawowego lub jego ponownego użycia,

g) stosowania skażonej lub podejrzanej o skażenie wody do oprysków, nawadniania lub przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,

h) prowadzenia przetwórstwa roślin lub produktów roślinnych.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor określa termin wykonania nałożonych w niej obowiązków. Decyzji tej może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

2a. Jeżeli działania podjęte w strefach, o których mowa w art. 6 ust. 5 pkt 4, okażą się skuteczne, to wojewódzki inspektor znosi w drodze decyzji obowiązki nałożone w tej strefie.

2b. Zmiana decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wymaga zgody strony.

3. Organy administracji rządowej i samorządowej, na wniosek wojewódzkiego inspektora, udostępniają nieodpłatnie dane niezbędne do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz do przeprowadzania urzędowej kontroli, oraz działań, o których mowa w art. 6 ust. 5.

4. W przypadku przeniesienia posiadania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wojewódzki inspektor nakłada na nowego posiadacza, w drodze decyzji, obowiązki określone dla dotychczasowego posiadacza w decyzji, o której mowa w ust. 1. W decyzji tej wojewódzki inspektor może określić inny termin wykonania tych obowiązków.

5. W przypadku szczególnego zagrożenia roślin przez organizmy kwarantannowe minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić na obszarze całego kraju lub jego części nakazy lub zakazy, o których mowa w ust. 1, określając zakres obowiązków i terminy ich realizacji.

6. Jeżeli zakazy lub nakazy, wprowadzone na podstawie ust. 5, dotyczą stref ustalonych zgodnie z art. 6 ust. 5 pkt 4, informację o ustaleniu tych stref ogłasza się w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Art. 8a.

1. Podmiot wykonujący działalność w zakresie przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez organizm kwarantannowy, do przetwarzania stosuje technologię zapewniającą zniszczenie tego organizmu.

2. Podmiot, który zamierza podjąć działalność określoną w ust. 1, przekazuje na piśmie informację o tym zamiarze wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na swoją siedzibę albo miejsce zamieszkania, nie później niż na 14 dni przed rozpoczęciem takiej działalności.

3. Niezależnie od informacji, o której mowa w ust. 2, podmiot przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi informację o zamiarze rozpoczęcia przetwarzania każdej partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez organizm kwarantannowy, nie później niż na 3 dni przed rozpoczęciem przetwarzania.

4. Jeżeli zastosowana technologia przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w ust. 1, nie zapewniła zniszczenia organizmu kwarantannowego, wojewódzki inspektor stosuje przepisy art. 8 ust. 1–4.

5. Wojewódzki inspektor prowadzi wykaz podmiotów wykonujących działalność w zakresie przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez organizm kwarantannowy.

6. Wykaz, o którym mowa w ust. 5, jest jawny.

Art. 9.

Przepisy art. 6–8a stosuje się odpowiednio do organizmów niekwarantannowych, mając na uwadze ujednolicenie działań podejmowanych w tym zakresie na terytorium Wspólnoty.

Art. 10.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, może określić szczegółowe sposoby postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się niektórych organizmów szkodliwych, w tym:

1) metody zwalczania organizmów szkodliwych i zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się lub

2) metody wykrywania i identyfikacji organizmów szkodliwych, lub

3) sposób wyznaczania stref, w których powinny być stosowane środki w celu zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych, lub

4) warunki prowadzenia produkcji, obrotu, przemieszczania, przechowywania, nabywania lub zbywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub

5) sposób postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w pkt 4

– mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie zwalczania niektórych organizmów szkodliwych.

2. Przy określaniu obowiązków wynikających z przepisów wydanych na podstawie ust. 1 wojewódzki inspektor, wydając decyzję, stosuje odpowiednio art. 8 ust. 1–4.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1 minister właściwy do spraw rolnictwa może określić przypadki, kiedy decyzję, o której mowa w ust. 2 wydaje Główny Inspektor.

Art. 10a.

1. Jeżeli zastosowana ocena organoleptyczna, badania makroskopowe lub badania laboratoryjne potwierdzą niewystępowanie określonego organizmu szkodliwego w danym miejscu produkcji, za które uważa się gospodarstwo rolne albo jego część będącą wyodrębnioną jednostką produkcyjną, albo kilka gospodarstw będących zorganizowaną całością produkcyjną, miejsce to może być uznane za miejsce produkcji wolne od tego organizmu szkodliwego.

2. W miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego organizmu szkodliwego posiadacz lub posiadacze podejmują działania niezbędne do zabezpieczenia tego miejsca produkcji przed wprowadzaniem lub rozprzestrzenianiem się organizmu szkodliwego, ze względu na który zostało ono utworzone, w szczególności prowadzą, w sposób uzgodniony z wojewódzkim inspektorem:

1) obserwacje występowania organizmów szkodliwych;

2) ewidencję uprawianych, produkowanych, nabywanych, zbywanych, przechowywanych lub przemieszczanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, umożliwiającą stwierdzenie ich pochodzenia.

3. Status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego organizmu szkodliwego może nadać, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na lokalizację tego miejsca, na wniosek posiadacza lub posiadaczy.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 3, wojewódzki inspektor określa szczegółowe działania, jakie posiadacz lub posiadacze powinni podejmować w ramach działań, o których mowa w ust. 2, aby utrzymać status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego organizmu szkodliwego.

5. W miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego organizmu szkodliwego przeprowadza się urzędowe kontrole w zakresie występowania organizmu szkodliwego, ze względu na który zostało ono utworzone, oraz w zakresie podejmowania działań określonych w decyzji, o której mowa w ust. 3.

6. Jeżeli w wyniku urzędowej kontroli zostanie stwierdzone, że posiadacz lub posiadacze nie podejmują działań określonych w decyzji, o której mowa w ust. 3, lub w miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego organizmu szkodliwego wystąpił albo istnieje podejrzenie wystąpienia organizmu szkodliwego, ze względu na który zostało ono utworzone, wojewódzki inspektor niezależnie od działań, o których mowa w art. 8 ust. 1–4, może:

1) określić termin usunięcia uchybień w zakresie zaniechania działań określonych w decyzji, o której mowa w ust. 3;

2) znieść, w drodze decyzji, status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego organizmu szkodliwego.

Art. 11.

1. W przypadku szczególnego zagrożenia przez organizmy kwarantannowe lub w przypadku wystąpienia organizmu szkodliwego, który nie występował dotychczas na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej, a który może spowodować znaczne lub całkowite zniszczenie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, Główny Inspektor, na wniosek posiadacza, zaopiniowany przez wojewódzkiego inspektora, może, w drodze decyzji, ze środków budżetowych, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa:

1) całkowicie lub częściowo pokryć koszty zwalczania i zapobiegania rozprzestrzeniania się tych organizmów,

2) przyznać odszkodowanie za rzeczywistą szkodę poniesioną przez posiadaczy przy zwalczaniu lub zapobieganiu rozprzestrzeniania się tych organizmów

– biorąc pod uwagę wystąpienie organizmu szkodliwego, charakteryzującego się szczególną szkodliwością, oraz wysokość strat spowodowanych jego wystąpieniem.

2. Przy wydatkowaniu środków na cele, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 12.

1. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe, mogą być wprowadzane lub przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

1) są wolne od organizmów kwarantannowych;

2) spełniają wymagania specjalne określone na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 4, zwane dalej „wymaganiami specjalnymi”, a w przypadku roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przeznaczonych do stref chronionych – wymagania specjalne dla tych stref chronionych, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 4a;

3) podmioty prowadzące ich uprawę, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie lub dokonujące ich wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są wpisane do rejestru prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora, zwanego dalej „rejestrem przedsiębiorców”;

4) przed przemieszczaniem lub wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostały poddane kontroli zdrowotności w miejscu produkcji, jeżeli pochodzą z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub Wspólnoty, albo zostały poddane kontroli zdrowotności w państwach, z których pochodzą lub są wysłane, jeżeli pochodzą spoza Wspólnoty.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 nie dotyczy roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które są wywożone z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich.

3. Zakazuje się wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów pochodzących z państw trzecich, w których istnieje duże ryzyko porażenia przez organizmy kwarantannowe, z zastrzeżeniem art. 33 ust. 1.

4. Przepisy ust. 1 nie dotyczą roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przemieszczanych tranzytem między państwami trzecimi przez terytorium Wspólnoty, bez

zmiany ich statusu celnego, jeżeli nie istnieje ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów kwarantannowych.

5. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy podmiotów:

1) które zostały wpisane do odpowiednich rejestrów państw członkowskich, chyba że:

a) podmioty te produkują, przechowują lub składują rośliny, produkty roślinne lub przedmioty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

b) została przeprowadzona graniczna kontrola fitosanitarna roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

2) których rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być objęte kontrolą tożsamości lub kontrolą zdrowotności, przeprowadzanymi w ramach granicznej kontroli fitosanitarnej w innym państwie członkowskim.

6. Jeżeli nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się organizmów szkodliwych, wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy przemieszczania małych ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przeznaczonych do użycia przez posiadacza lub odbiorcę na własne niezarobkowe potrzeby lub do konsumpcji w czasie transportu.

Art. 13.

1. Decyzję w sprawie wpisu do rejestru przedsiębiorców, na wniosek zainteresowanego podmiotu, wydaje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być również złożony przed dokonaniem granicznej kontroli fitosanitarnej za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora, właściwego dla punktu wwozu, przez podmiot wprowadzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty z państw trzecich.

3. W przypadku podmiotów wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty z państw trzecich i niemających miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje wojewódzki inspektor właściwy dla punktu wwozu.

4. Wniosek o wpis do rejestru przedsiębiorców zawiera:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres;

2) określenie miejsca uprawy, wytwarzania lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

3) rodzaj i przedmiot prowadzonej działalności;

4) imię i nazwisko osoby do kontaktów z wojewódzkim inspektorem;

5) numer identyfikacji podatkowej (NIP).

5. Rejestr przedsiębiorców zawiera:

1) informacje, o których mowa w ust. 4;

2) numer wpisu;

3) datę wpisu.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których podmiot jest zwolniony z obowiązku wpisu do rejestru przedsiębiorców, jeżeli nie istnieje ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie rejestracji producentów.

Art. 14.

1. Podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców są obowiązane do:

1) podejmowania działań zapobiegających rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych;

2) prowadzenia obserwacji występowania organizmów szkodliwych w sposób i w terminach uzgodnionych z wojewódzkim inspektorem;

3) prowadzenia, w sposób uzgodniony z wojewódzkim inspektorem, ewidencji uprawianych, produkowanych, nabywanych, zbywanych, przechowywanych lub przemieszczanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, umożliwiającej stwierdzenie ich pochodzenia;

4) przechowywania, przez okres co najmniej roku, dokumentów dotyczących zbycia albo nabycia, przechowywania lub przemieszczania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów oraz paszportów roślin;

5) sporządzania i aktualizowania planu rozmieszczenia poszczególnych upraw, miejsc produkcji lub miejsc składowania i przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w sposób uzgodniony z wojewódzkim inspektorem;

5a) zawiadamiania wojewódzkiego inspektora o zmianach danych podlegających wpisowi, zaistniałych po dniu wpisu podmiotu do rejestru przedsiębiorców;

6) spełnienia wymogów określonych w przepisach o nasiennictwie.

2. Wojewódzki inspektor, co najmniej raz w roku przeprowadza u podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców urzędową kontrolę w zakresie spełnienia wymagań określonych w ust. 1, a w przypadku roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy szkodliwe, urzędową kontrolę w zakresie zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

3. W przypadku niedopełnienia obowiązków określonych w ust. 1, wojewódzki inspektor może:

- 1) nakazać, w drodze zaleceń pokontrolnych, usunięcie uchybień w oznaczonym terminie lub
 - 2) w drodze decyzji wykreślić podmiot z rejestru przedsiębiorców, w zakresie działalności, co do której stwierdzono niedopełnienie obowiązków lub uchybienia.
4. Podmiot, który został wykreślony z rejestru przedsiębiorców, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do tego rejestru w zakresie działalności, co do której stwierdzono niedopełnienie obowiązków lub uchybienia, nie wcześniej jednak niż po upływie 6 miesięcy od dnia wydania decyzji o wykreśleniu z rejestru, jeżeli przepisy o nasiennictwie nie określają innych terminów w tym zakresie.

Art. 15.

1. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są wprowadzane lub przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe i stwarzają niebezpieczeństwo rozprzestrzeniania się tych organizmów, powinny być zaopatrzone w:

1) paszport roślin wydany przez:

- a) wojewódzkiego inspektora albo
- b) właściwy organ innego państwa członkowskiego, lub

2) świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu wydane przez:

- a) wojewódzkiego inspektora albo
- b) właściwy organ innego państwa członkowskiego, albo
- c) właściwy organ państwa trzeciego, lub

3) inne dokumenty lub oznakowania przewidziane w przepisach Unii Europejskiej lub umowach międzynarodowych, lub

4) inne dokumenty lub oznakowania przewidziane w przepisach państw trzecich, jeżeli są do nich wprowadzane.

2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przewożonych tranzytem między państwami trzecimi przez terytoria Wspólnoty, bez zmiany ich statusu celnego, jeżeli nie istnieje ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.

2a. W przypadku, gdy przemieszczane lub wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie spełniają wymagań, o których mowa w ust. 1, w art. 12 ust. 1 lub w art. 17 ust. 1, wojewódzki inspektor stosuje odpowiednio art. 8 ust. 1–4.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, dokumenty lub sposoby oznakowania, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w które powinny być zaopatrzone

wskazane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, mając na uwadze wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej w zakresie zaopatrywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w odpowiednie dokumenty lub oznakowania.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, obowiązek zaopatrzenia określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, szczególnie podatnych na porażenie przez organizmy niekwarantannowe, w dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, mając na uwadze podatność roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na porażenie przez organizmy niekwarantannowe i niebezpieczeństwo rozprzestrzeniania się tych organizmów.

5. Przepisy ust. 1 nie dotyczą niewielkich ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jeżeli są one przeznaczone do użycia przez posiadacza lub odbiorcę na własne niezarobkowe potrzeby, oraz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przemieszczanych na terenie powiatu przez podmioty określone na podstawie art. 13 ust. 6.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, dopuszczalną ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w ust. 5, mając na względzie możliwość rozprzestrzeniania się organizmów kwarantannowych.

7. Jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, szczególnie podatne na organizmy kwarantannowe, są przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wyprowadzenia do państwa trzeciego, wojewódzki inspektor wydaje świadectwo fitosanitarne, jeżeli takie świadectwo jest wymagane przez dane państwo trzecie lub przez państwo trzecie, przez które rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przemieszczane.

8. (uchylony).

Art. 16.

1. Paszport roślin wydaje się, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przemieszczane:

1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów:

a) przeznaczonych do państw trzecich i zaopatrzonych w świadectwo fitosanitarne lub inne dokumenty potwierdzające ich wyprowadzanie do państwa trzeciego albo

b) sprowadzanych z państw trzecich, jeżeli nie została zakończona graniczna kontrola fitosanitarna;

2) z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innych państw członkowskich.

2. Paszport roślin wydaje, na wniosek podmiotu wpisanego do rejestru przedsiębiorców, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, składowania lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów lub miejsce zakończenia granicznej kontroli fitosanitarnej tych roślin, produktów roślinnych lub

przedmiotów pochodzących z państwa trzeciego. Paszport roślin wydaje się na formularzach udostępnianych przez Głównego Inspektora.

3. Wniosek o wydanie paszportu roślin zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres;
- 2) numer wpisu do rejestru przedsiębiorców;
- 3) nazwę rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu;
- 4) ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 5) ilość potrzebnych paszportów roślin;
- 6) oznaczenie strefy chronionej, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przeznaczone do tej strefy;
- 7) numer poprzedniego producenta, w przypadku paszportu zastępczego;
- 8) nazwę państwa pochodzenia albo państwa wysyłającego.

4. Paszport roślin wydaje się dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jeżeli zastosowana ocena organoleptyczna, badania makroskopowe, badania laboratoryjne lub kontrola dokumentów potwierdziły, że są one wolne od organizmów kwarantannowych i spełniają wymagania specjalne, wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3 oraz w przepisach o nasiennictwie w zakresie wytwarzania i oceny oraz obrotu materiałem siewnym.

4a. Wojewódzki inspektor może wydać paszport roślin dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów niespełniających wymagań specjalnych, jeżeli zastosowana ocena organoleptyczna, badania makroskopowe, badania laboratoryjne lub kontrola dokumentów potwierdziły, że są one wolne od organizmów kwarantannowych oraz że nie istnieje ryzyko rozprzestrzenienia się tych organizmów.

5. Wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, odmawia wydania paszportu roślin, jeżeli nie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 4, z zastrzeżeniem ust. 4a.

6. Paszport roślin zawiera następujące informacje:

- 1) określenie „paszport roślin” oraz oznaczenie EC;
- 2) oznaczenie literowe państwa, w którym paszport roślin został wydany;
- 3) określenie organu wydającego paszport roślin, a w przypadku paszportu wydanego przez wojewódzkiego inspektora – napis „Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa”
- 4) numer wpisu podmiotu do rejestru przedsiębiorców;

- 5) numer partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów lub kolejny numer paszportu;
- 6) łacińską nazwę botaniczną rośliny lub nazwę produktu roślinnego wraz z łacińską nazwą botaniczną rośliny, z której został on wytworzony, lub nazwę przedmiotu;
- 7) ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla której został wydany paszport;
- 8) symbol „ZP” i oznaczenie strefy, w przypadku przeznaczenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do strefy chronionej;
- 9) symbol „RP” w przypadku wydania paszportu zastępczego;
- 10) nazwę państwa pochodzenia lub państwa wysyłającego, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty pochodzą z państwa trzeciego.

7. Informacje, jakie powinien zawierać paszport roślin, umieszcza się na:

- 1) etykiecie albo
 - 2) etykiecie i dokumencie handlowym towarzyszącym roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom, albo
 - 3) etykiecie i pisemnej informacji dołączonej do dokumentu handlowego towarzyszącego roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom.
8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 2 i 3, na etykiecie umieszcza się informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 1–5, a na dokumencie handlowym towarzyszącym roślinom, produktom roślinnym lub przedmiotom – wszystkie informacje wymienione w ust. 6.
9. Etykieta powinna być przytwierdzona do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów albo ich opakowań, lub przewożących je środków transportu.
10. Numer partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o którym mowa w ust. 6 pkt 5, powinien umożliwić identyfikację pochodzenia i przemieszczania się tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.
11. Informacje zawarte w paszporcie roślin powinny być w nim zamieszczone w sposób trwały, drukowanymi literami w języku polskim lub w języku innego państwa członkowskiego i nie mogą zawierać żadnych skreśleń i poprawek.
12. Wydawanie paszportu roślin przez wojewódzkiego inspektora podlega opłacie.
13. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:
- 1) wzory paszportów roślin dla niektórych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,
 - 2) sposoby zaopatrywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w paszport roślin – mając na względzie ujednolicenie wystawianych paszportów na terytorium Wspólnoty.

14. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, organizmy niekwarentannowe, od których powinny być wolne rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, aby mogły być one zaopatrzone w paszport roślin, mając na względzie szkodliwość tych organizmów dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

15. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, składowania lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przez podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców może upoważnić ten podmiot, na piśmie, do wypełniania w jego imieniu formularzy paszportów roślin.

16. W upoważnieniu, o którym mowa w ust. 15, wojewódzki inspektor określa:

1) okres, na który zostało ono udzielone;

2) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, dla których formularze paszportów roślin mogą być wypełniane przez upoważniony podmiot;

3) sposób wypełniania formularzy paszportów roślin przez upoważniony podmiot.

17. Wojewódzki inspektor sprawuje kontrolę nad realizacją upoważnienia, o którym mowa w ust. 15; kontrola jest przeprowadzana zgodnie z art. 91–99 i art. 100 ust. 2.

18. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 15, może być w każdym czasie odwołane, jeżeli upoważniony podmiot wypełnia formularze paszportów roślin w sposób niezgodny z upoważnieniem wydanym przez wojewódzkiego inspektora.

19. Jeżeli upoważnienie, o którym mowa w ust. 15, zostało odwołane, podmiot zwraca nieodpłatnie niewykorzystane wypełnione i niewypełnione formularze paszportów roślin.

20. Wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, nakazuje podmiotowi, który nie zwrócił formularzy określonych w ust. 19, na jego koszt, zniszczenie tych formularzy. Zniszczenia formularzy paszportów roślin dokonuje się pod nadzorem wojewódzkiego inspektora.

21. Ostateczny nabywca roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w ust. 1, przechowuje przez rok od dnia nabycia tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów paszporty roślin, w które były one zaopatrzone.

Art. 17.

1. W przypadku dzielenia lub łączenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów lub w przypadku zmiany zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wydaje się paszport zastępczy.

2. Przy wydawaniu paszportu zastępczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 16, z tym że przy symbolu „RP” wpisuje się dodatkowo numer wpisu podmiotu do rejestru przedsiębiorców z poprzedniego paszportu.

Art. 17a.

1. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich zaopatruje się w świadectwa fitosanitarne lub świadectwa fitosanitarne dla reeksportu, jeżeli są one wymagane przez państwo, do którego są przeznaczone, lub państwa, przez które są przemieszczane.

2. Świadectwa fitosanitarne lub świadectwa fitosanitarne dla reeksportu, o których mowa w ust. 1, dołącza się do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla których zostały wydane, na każdym etapie ich przemieszczania i udostępnia się na każde żądanie organu celnego.

Art. 18.

1. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania lub miejsce składowania, lub miejsce łączenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu świadectwo fitosanitarne dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprowadzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie umożliwiającym stwierdzenie, że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego są przeznaczone lub przez które są przemieszczane.

3. Wniosek o wydanie świadectwa zawiera:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres nadawcy;

2) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres odbiorcy;

3) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, jeżeli nie jest on nadawcą;

4) nazwę państwa przeznaczenia;

5) miejsce pochodzenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

6) oznaczenie nazwy i ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

7) ilość i rodzaj opakowań;

8) deklarowany środek transportu;

9) deklarowane miejsce wwozu do państwa przeznaczenia;

10) nazwy państw, przez które będą przemieszczane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty;

11) informacje o zastosowanych zabiegach odkażających;

12) numer identyfikacji podatkowej (NIP);

13) informacje o znakach rozpoznawczych opakowań.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

1) dokumenty potwierdzające przeprowadzenie zabiegów odkażających, jeżeli zabiegi takie są wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przeznaczone, lub państwa, przez które są one przemieszczane;

2) pozwolenie importowe lub jego kopię, jeżeli pozwolenie takie jest wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przeznaczone, lub państwa, przez które są one przemieszczane;

3) zaświadczenie wydane przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce prowadzenia uprawy lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, potwierdzające spełnienie wymagań specjalnych dotyczących miejsca ich uprawy lub wytwarzania, jeżeli świadectwo fitosanitarne wydaje wojewódzki inspektor, który nie jest właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, a spełnienia tych wymagań wymaga państwo, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przeznaczone, lub państwa, przez które są one przemieszczane;

4) świadectwo fitosanitarne państwa pochodzenia w przypadku reeksportu.

5. (uchylony).

6. Świadectwo fitosanitarne jest:

1) zaświadczeniem w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego;

2) wydawane:

a) na formularzach udostępnianych przez Głównego Inspektora,

b) bez zbędnej zwłoki, po stwierdzeniu, w wyniku zastosowanej oceny organoleptycznej, badań makroskopowych, badań laboratoryjnych lub kontroli dokumentów, że rośliny, produkty roślinne lub przedmioty spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego są przeznaczone, lub państw przez które są przemieszczane.

6a. Jeżeli nie można uzyskać przepisów fitosanitarnych państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są przeznaczone, lub państw przez które są one przemieszczane, wojewódzki inspektor może wydać świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu, po stwierdzeniu, w wyniku zastosowanej oceny organoleptycznej, badań makroskopowych, badań laboratoryjnych lub kontroli dokumentów, że te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są wolne od organizmów kwarantannowych i praktycznie wolne od innych organizmów szkodliwych.

6b. Na środki transportu lub opakowania, w których są przewożone rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wyprowadzane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich,

wojewódzki inspektor, który wystawia świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu, może, ze względu na możliwość rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych, nałożyć plomby ze znakiem Inspekcji i numerem wydanego świadectwa fitosanitarnego. Plomby udostępnia Główny Inspektor.

6c. Plomby, o których mowa w ust. 6b, wojewódzki inspektor nakłada niezwłocznie po umieszczeniu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w środku transportu lub w opakowaniu.

6d. Uprawnienia wojewódzkiego inspektora do nakładania plomb, o których mowa w ust. 6b, nie naruszają uprawnień i obowiązków organów celnych do przeprowadzania kontroli celnej.

6e. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz państw trzecich oraz wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprowadzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do tych państw trzecich, w przypadku których wojewódzki inspektor, wystawiający świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu, nakłada plomby określone w ust. 6b, mając na względzie zapobieganie rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzory świadectw fitosanitarnych dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprowadzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich, mając na względzie ujednolicenie wydawanych na terytorium Wspólnoty świadectw fitosanitarnych dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

Art. 18a.

1. Wojewódzki inspektor może, oprócz oceny organoleptycznej, badań makroskopowych, badań laboratoryjnych lub kontroli dokumentów, o których mowa w art. 18 ust. 6 pkt 2 lit. b i ust. 6a, przeprowadzać kontrolę roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprowadzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw trzecich.

2. Wojewódzki inspektor, który w wyniku kontroli określonej w ust. 1 stwierdził, że:

1) nastąpiła zmiana tożsamości lub stanu zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, dla których zostało wydane świadectwo fitosanitarne lub świadectwo fitosanitarne dla reeksportu, unieważnia to świadectwo przez jego przekreślenie, opatrzenie pieczęcią z napisem „anulowane” i pieczęcią urzędową oraz stosuje przepisy art. 8 ust. 1–4;

2) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie są prawidłowo oznakowane lub nie są do nich dołączone wymagane dokumenty, stosuje przepisy art. 8 ust. 1–4.

Art. 19.

1. Świadectwo fitosanitarne dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wprowadzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinno:

1) zawierać informacje określone w Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin FAO albo informacje określone przez Komisję Europejską w porozumieniu z państwem trzecim, w tym łacińską nazwę botaniczną rośliny;

2) być sporządzone czytelnym pismem, w języku polskim albo w języku innego państwa członkowskiego, albo w języku rosyjskim;

3) być wystawione nie wcześniej niż 14 dni przed dniem opuszczenia przez rośliny, produkty roślinne lub przedmioty państwa, w którym świadectwo to zostało wydane;

4) nie zawierać poprawek i skreśleń, które nie zostały poświadczane przez organ wydający świadectwo fitosanitarne;

5) być wydane w państwie pochodzenia lub w państwie wysyłającym, jeżeli wymagania specjalne mogą być spełnione w innym miejscu niż miejsce pochodzenia lub gdy wymagania te nie mają zastosowania;

6) zawierać informację o spełnieniu określonych wymagań specjalnych.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinno spełniać świadectwo fitosanitarne wydane przez właściwy organ państwa trzeciego, mając na uwadze informacje określone w tym zakresie przez Komisję Europejską.

Art. 20.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) organizmy kwarantannowe, w tym organizmy kwarantannowe, których wprowadzanie do stref chronionych i przemieszczanie wewnątrz tych stref jest zabronione, wraz z określeniem stref chronionych, których to dotyczy,

2) organizmy kwarantannowe, w tym organizmy kwarantannowe, których wprowadzanie do stref chronionych i przemieszczanie wewnątrz tych stref jest zabronione, jeżeli organizmy te występują na określonych roślinach, produktach roślinnych lub przedmiotach, wraz z określeniem stref chronionych, których to dotyczy,

3) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty pochodzące z państw trzecich, których wprowadzanie lub przemieszczanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zabronione,

4) wymagania specjalne wraz ze wskazaniem wymagań, które powinny być zawarte w świadectwie fitosanitarnym, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są wprowadzane na terytorium lub przemieszczane przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państw trzecich, w tym wymagania specjalne dla roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wprowadzanych do stref chronionych,

5) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są zaopatrywane w paszport roślin lub świadectwo fitosanitarne i muszą przed przemieszczaniem lub wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostać poddane kontroli zdrowotności w miejscu produkcji, jeżeli

pochodzą z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub Wspólnoty, albo zostać poddane kontroli zdrowotności w państwach, z których pochodzą lub są wysyłane, jeżeli pochodzą spoza Wspólnoty,

6) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których uprawianie, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie, wprowadzanie lub przemieszczanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą prowadzić określone podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców, z uwzględnieniem rodzaju ich działalności lub przeznaczenia tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów

– mając na uwadze obowiązujące przepisy Unii Europejskiej w zakresie zdrowia roślin i nasiennictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, organizmy szkodliwe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, do których mogą być stosowane odstępstwa od wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 1, ze wskazaniem zakresu tych odstępstw, mając na względzie zagrożenie fitosanitarne, jakie stanowią te organizmy szkodliwe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, i przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, organizmy szkodliwe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, do których stosuje się przepisy ustawy dotyczące organizmów kwarantannowych, wraz ze wskazaniem zakresu, w jakim przepisy te są stosowane, mając na uwadze zagrożenie fitosanitarne, jakie stanowią te organizmy szkodliwe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, i przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz państw trzecich lub obszarów tych państw uznanych przez Komisję Europejską za wolne od określonych organizmów szkodliwych lub w których stosowane procedury kontrolne w stosunku do określonych organizmów szkodliwych są uznane za równoważne do stosowanych w Unii Europejskiej.

Art. 21.

1. Wprowadzanie bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów jest dozwolone przez wyznaczone punkty wwozu, którymi są: lotnisko w przypadku transportu powietrznego, port w przypadku transportu morskiego lub rzeczno, stacja w przypadku transportu kolejowego oraz urząd celny, na obszarze właściwości którego następuje przekroczenie śródlądowej granicy Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku innego rodzaju transportu.

1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do opakowań drewnianych, w których przewożone są towary inne niż rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, oraz do drewna używanego do unieruchamiania lub zabezpieczenia tych towarów.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze

rozporządzenia, wykaz punktów wwozu, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie wymagań dla punktów wwozu.

Art. 22.

1. Wprowadzane z państw trzecich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są poddawane każdorazowo granicznej kontroli fitosanitarnej, jeżeli:

1) istnieje obowiązek zaopatrzenia ich w świadectwo fitosanitarne lub inne wymagane dokumenty lub oznakowania lub

2) nie można ustalić ich tożsamości, lub

3) istnieje podejrzenie, że są porażone przez organizmy kwarantannowe lub organizmy szkodliwe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3, lub przez organizmy niekwarantannowe, i istnieje zagrożenie spowodowania strat gospodarczych wskutek wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się tych organizmów.

1a. Jeżeli rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią niewielkie zagrożenie fitosanitarne, kontrola, o której mowa w ust. 1, może być przeprowadzana w sposób wyrywkowy.

1b. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, określić wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które są poddawane granicznej kontroli fitosanitarnej w sposób wyrywkowy, i częstotliwość przeprowadzania tej kontroli, mając na względzie zagrożenie fitosanitarne, jakie stanowią te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, określić inne rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, co do których istnieje obowiązek granicznej kontroli fitosanitarnej, oraz zakres informacji, które powinny być przekazywane przy zgłaszaniu do tej kontroli, mając na uwadze zagrożenie fitosanitarne, jakie mogą stanowić rośliny, produkty roślinne lub przedmioty w związku z przenoszeniem przez nie organizmów szkodliwych.

3. Granicznej kontroli fitosanitarnej podlegają również środki transportu oraz opakowania, w których są przewożone rośliny, produkty roślinne lub przedmioty podlegające tej kontroli.

4. Granicznej kontroli fitosanitarnej nie podlegają rośliny, produkty roślinne lub przedmioty przemieszczane tranzytem między państwami:

1) członkowskimi przez terytorium państwa trzeciego, bez zmiany ich statusu celnego,

2) trzecimi przez terytorium Wspólnoty, bez zmiany ich statusu celnego

– jeżeli nie istnieje zagrożenie rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.

5. W razie konieczności przeładunku przemieszczanych tranzytem roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów ich posiadacz jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić o tym

wojewódzkiego inspektora, na którego obszarze właściwości działania ma nastąpić przeładunek.

Art. 23.

1. Podmiot wprowadzający rośliny, produkty roślinne lub przedmioty podlegające granicznej kontroli fitosanitarnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez określony punkt wwozu jest obowiązany do zgłoszenia ich do kontroli wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu dla tego punktu wwozu oraz do współdziałania w trakcie przeprowadzania tej kontroli.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb zgłaszania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na względzie ujednolicenie sposobu postępowania przy przeprowadzaniu granicznej kontroli fitosanitarnej na terytorium Wspólnoty.

3. Organy celne współpracują z organami przeprowadzającymi graniczną kontrolę fitosanitarną w zakresie tej kontroli, w szczególności informują wojewódzkiego inspektora właściwego dla punktu wwozu o wprowadzeniu lub zamiarze wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów podlegających granicznej kontroli fitosanitarnej.

4. Granicznej kontroli fitosanitarnej nie podlegają niewielkie ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jeżeli są przeznaczone do użycia przez posiadacza lub odbiorcę na własne niezarobkowe potrzeby lub do konsumpcji podczas transportu i jeżeli nie istnieje zagrożenie rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne ilości roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które nie podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na względzie możliwość rozprzestrzeniania się organizmów kwarantannowych wraz z tymi roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami.

Art. 24.

1. Graniczna kontrola fitosanitarna obejmuje kolejno:

1) kontrolę dokumentów, w tym sprawdzenie, czy do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów zostały dołączone wymagane dokumenty lub czy są one prawidłowo oznakowane,

2) kontrolę tożsamości,

3) kontrolę zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów

– z zastrzeżeniem art. 34 ust. 2.

2. Graniczną kontrolę fitosanitarną przeprowadza się w punkcie wwozu, z zastrzeżeniem ust. 3, 4, 6 i 9.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne miejsca niż punkty wwozu, w których przeprowadza się kontrolę tożsamości lub kontrolę zdrowotności określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w tym wykaz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wraz ze wskazaniem państw, w których rozpoczęto przeprowadzanie granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na względzie prawidłowe przeprowadzenie kontroli tożsamości lub zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów i wymagania Unii Europejskiej w tym zakresie.

4. Kontrola tożsamości lub kontrola zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów może być przeprowadzana w innych, niż miejsca określone w ust. 2 i 3, miejscach zatwierdzonych przez Głównego Inspektora, w szczególności w:

- 1) miejscach wskazanych przez odbiorcę przesyłki;
- 2) pomieszczeniach wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa.

5. Główny Inspektor wydaje decyzję w sprawie zatwierdzenia miejsca, o którym mowa w ust. 4, na wniosek zainteresowanego podmiotu, po:

- 1) sprawdzeniu, czy miejsce to spełnia warunki zapewniające prawidłowe przeprowadzenie kontroli tożsamości lub kontroli zdrowotności oraz
- 2) otrzymaniu pozytywnej opinii organów celnych o możliwości zapewnienia dozoru celnego w tym miejscu.

5a. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) wskazanie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które mają być wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) wskazanie miejsca kontroli tożsamości lub zdrowotności;
- 3) wskazanie miejsc, w których rośliny, produkty roślinne lub przedmioty będą przechowywane do czasu uzyskania wyniku kontroli tożsamości lub zdrowotności;
- 4) opis sposobu, w jaki przesyłki pochodzące z państw członkowskich, przesyłki porażone i prawdopodobnie porażone przez organizmy szkodliwe mają być izolowane.

5b. Jeżeli przesyłka jest przeznaczona dla upoważnionego odbiorcy w rozumieniu przepisów art. 406 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonywania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 253 z 11.10.1993, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 6, str. 3) lub do miejsca kontroli objętego pozwoleniem na korzystanie z gospodarczej procedury celnej, o której mowa w art. 497 tego rozporządzenia, do wniosku dołącza się kopie właściwych pozwoleń wydanych przez organy celne.

6. W przypadku zawarcia stosownej umowy między Komisją Europejską a państwem trzecim kontrola zdrowotności może odbywać się w tym kraju trzecim.

7. Kontrolę tożsamości lub kontrolę zdrowotności w miejscach, o których mowa w ust. 3 i 4, przeprowadza się po wyrażeniu zgody przez wojewódzkiego inspektora właściwego dla punktu wwozu albo organ innego państwa członkowskiego właściwy do spraw zdrowia roślin przeprowadzający kontrolę dokumentów.

8. Wojewódzki inspektor właściwy dla punktu wwozu wyraża zgodę, o której mowa w ust. 7, jeżeli przesyłka lub partia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wraz z opakowaniem lub środkiem transportu spełniają wymagania w zakresie zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych. Wyrażając zgodę, wojewódzki inspektor określa miejsce lub państwo członkowskie, w którym zostanie dokonana kontrola tożsamości lub kontrola zdrowotności.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, sposób wyrażenia zgody na dokonywanie kontroli tożsamości lub kontroli zdrowotności w innych miejscach niż punkt wwozu, mając na uwadze ujednolicenie działań w zakresie tej kontroli.

10. Kontrolę tożsamości lub kontrolę zdrowotności w miejscach, o których mowa w ust. 3 i 4, przeprowadza wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli.

11. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie powinny spełniać miejsca, w których przeprowadza się graniczną kontrolę fitosanitarną, mając na względzie wymagania organizacyjno-techniczne do przeprowadzenia prawidłowej kontroli tożsamości i kontroli zdrowotności oraz wymagania dla pracowników przeprowadzających graniczną kontrolę fitosanitarną.

12. Główny Inspektor może cofnąć decyzję, o której mowa w ust. 5, w przypadku gdy miejsce to przestało spełniać warunki określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 11.

13. Graniczna kontrola fitosanitarna przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów może obejmować wyłącznie:

1) kontrolę zdrowotności lub tożsamości, jeżeli kontrole te nie zostały przeprowadzone w punkcie wwozu na terytorium innego państwa członkowskiego;

2) kontrolę dokumentów lub tożsamości, jeżeli przesyłka lub partia przeznaczona jest dla odbiorcy w innym państwie członkowskim.

Art. 25.

1. Na świadectwie fitosanitarnym lub na innym wymaganym dokumencie, który dołącza się do przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, udostępnionych do kontroli dokumentów, wojewódzki inspektor umieszcza okrągłą pieczęć z wizerunkiem orła, datę udostępnienia dokumentu do kontroli oraz pieczęć imienną i podpis.

2. Wojewódzki inspektor właściwy dla punktu wwozu, w drodze decyzji, zakazuje wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłki lub partii, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli dokumentów, zostało ustalone, że:

- 1) do roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów nie są dołączone wymagane dokumenty lub nie są one prawidłowo oznakowane lub
- 2) przedstawione dokumenty nie spełniają wymagań zawartych w ustawie, lub
- 3) przesyłka lub partia zawiera rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których wprowadzanie i przemieszczanie jest zakazane, lub
- 4) podmiot nie dopełnił obowiązku wpisu do rejestru przedsiębiorców.

3. Wojewódzki inspektor może odstąpić od wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jeżeli podmiot usunie we wskazanym przez wojewódzkiego inspektora terminie stwierdzone nieprawidłowości i nie istnieje niebezpieczeństwo rozprzestrzenienia się organizmów kwarantannowych.

Art. 26.

1. Kontroli tożsamości polegającej na sprawdzeniu, czy przesyłka lub partia zawiera rośliny, produkty roślinne lub przedmioty wymienione w dokumentach, w które się je zaopatruje, poddaje się tę przesyłkę lub partię, w stosunku do której nie została wydana decyzja określona w art. 25 ust. 2.

2. Jeżeli w wyniku kontroli tożsamości stwierdzono, że przesyłka lub partia zawiera rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których wprowadzanie i przemieszczanie jest zakazane, lub nie można ustalić tożsamości kontrolowanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wojewódzki inspektor właściwy dla punktu wwozu, w drodze decyzji, zakazuje wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tej przesyłki lub partii.

3. Jeżeli kontrolę tożsamości przeprowadza się w miejscu innym niż punkt wwozu, decyzję, o której mowa w ust. 2, wydaje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli.

Art. 27.

1. Kontrola zdrowotności dotyczy przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w stosunku do których nie została wydana decyzja, o której mowa w art. 26 ust. 2, i polega na sprawdzeniu, czy przesyłka lub partia wraz z opakowaniem lub środkiem transportu:

- 1) jest wolna od organizmów kwarantannowych;
- 2) spełnia wymagania specjalne;
- 3) odpowiada przepisom wydanym na podstawie art. 20 ust. 2 i 3.

2. W celu ustalenia, czy są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, organ przeprowadzający kontrolę zdrowotności może pobrać organizmy szkodliwe lub próby roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do badań laboratoryjnych. Z czynności tych sporządza się protokół.

3. Po przeprowadzeniu kontroli zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów organ przeprowadzający tę kontrolę, w drodze decyzji, stwierdza, że przesyłka lub partia może być wprowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli spełnia warunki, o których mowa w ust. 1.

4. Jeżeli po przeprowadzeniu kontroli zdrowotności nie zostanie potwierdzone, że są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, organ przeprowadzający tę kontrolę, w drodze decyzji:

1) zakazuje wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów albo

2) może nakazać, za zgodą posiadacza i na jego koszt, w miejscu ustalonym z urzędem celnym:

a) przeprowadzenie jednorazowego zabiegu odkażania lub oczyszczania przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,

b) zniszczenie przesyłki lub partii roślin, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,

c) usunięcie z przesyłki porażonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,

d) przemieszczenie przesyłki lub partii roślin, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do miejsca przeznaczenia poza terytorium Wspólnoty, jeżeli nie zachodzi niebezpieczeństwo rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.

5. Nakazy, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lit. a i c, mogą być wprowadzone, jeżeli:

1) istnieją warunki do przeprowadzenia tych działań w miejscu kontroli lub w jego pobliżu;

2) nie zachodzi niebezpieczeństwo rozprzestrzenienia się organizmów kwarantannowych;

3) istnieje uzasadnione przypuszczenie co do skuteczności tych nakazów w zwalczaniu organizmów kwarantannowych.

6. Nakazy przeprowadzenia zabiegów, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lit. a, mogą być także wprowadzone, jeżeli podczas przeprowadzania kontroli zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów zostaną wykryte organizmy niekwarantannowe.

7. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, po przeprowadzeniu zabiegu odkażania, podlegają ponownej kontroli zdrowotności.

8. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 4 pkt 2, w terminie nie dłuższym niż dwa dni robocze od dnia jej wydania, a w przypadku decyzji, o których mowa w ust. 4 pkt 1, art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 2 – niezwłocznie po ich wydaniu:

1) Główny Inspektor powiadamia organy właściwe do spraw zdrowia roślin państwa, z którego pochodzą lub są wprowadzane przesyłki lub partie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów. Komisję Europejską oraz organy właściwe do spraw zdrowia roślin pozostałych państw członkowskich;

2) informacja jest przekazywana do właściwych punktów wwozu.

Art. 28.

1. Działania, o których mowa w art. 22 ust. 1 i 3, art. 23 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 1 i 2 oraz art. 27, mogą być podjęte w stosunku do:

1) roślin, produktów roślinnych i przedmiotów podlegających granicznej kontroli fitosanitarnej, w których stwierdzono występowanie organizmów niekwarentannowych,

2) innych, niż określone w pkt 1, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, w których stwierdzono występowanie organizmów szkodliwych

– jeżeli istnieje zagrożenie wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się tych organizmów, mogące spowodować straty gospodarcze.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor podejmuje w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem.

3. W razie uzasadnionego niebezpieczeństwa wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej organizmów szkodliwych, mogących stanowić zagrożenie dla upraw, minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Inspektora, może zakazać, w drodze rozporządzenia, wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów z określonych państw.

Art. 29.

1. Decyzjom, o których mowa w art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 2, art. 27 ust. 3 i 4 oraz art. 28 ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Po wydaniu decyzji, o których mowa w art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 2 i art. 27 ust. 4 pkt 1, wojewódzki inspektor unieważnia świadectwo fitosanitarne lub inny wymagany dokument towarzyszący przesyłce lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, przez ostemplowanie awersu dokumentu, w widocznym miejscu, trójkątnym stemplem w kolorze czerwonym z napisem „dokument unieważniony” i nazwą organu Inspekcji oraz datą unieważnienia.

3. Do czasu zakończenia granicznej kontroli fitosanitarnej oraz przy wykonywaniu decyzji, o których mowa w art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 2, art. 27 ust. 4 oraz art. 28 ust. 1, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty znajdują się pod dozorem celnym.

4. Organ celny może nadać przesyłce lub partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów jedną z następujących procedur celnych:

- 1) dopuszczenie do obrotu,
- 2) uszlachetnianie czynne,
- 3) przetworzenie pod kontrolą celną,
- 4) odprawa czasowa,
- 5) uszlachetnianie bierne

– jeżeli została zakończona graniczna kontrola fitosanitarna i wydana decyzja, o której mowa w art. 27 ust. 3.

Art. 30.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których kontrola tożsamości lub kontrola zdrowotności może być przeprowadzona w miejscu zatwierdzonym przez Głównego Inspektora, oraz warunki, jakie powinno spełniać to miejsce, mając na uwadze prawidłowe przeprowadzenie kontroli tożsamości i kontroli zdrowotności tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, szczegółowy sposób przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej oraz wymagania, jakie powinna spełniać przesyłka lub partia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, wraz z opakowaniem lub środkiem transportu, aby nie istniało zagrożenie rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych podczas przemieszczania do tego miejsca.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, mając na uwadze ujednolicenie działań w zakresie przeprowadzania tej kontroli na terytorium Wspólnoty.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których nie przeprowadza się kontroli tożsamości lub kontroli zdrowotności, mając na uwadze zmniejszające się ryzyko porażenia tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przez organizmy szkodliwe.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinna spełniać przesyłka lub partia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, opakowania lub środek transportu, aby nie istniało zagrożenie rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych podczas przemieszczania do miejsc wyznaczonych, innych niż punkt wwozu, mając na uwadze ujednolicenie działań w zakresie tej kontroli.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia o zakwestionowanych roślinach, produktach roślinnych lub przedmiotach, które nie spełniają wymagań określonych w ustawie, przekazywanego do Komisji Europejskiej lub do organizacji ochrony roślin państwa, z którego pochodzą lub są przywożone zakwestionowane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, mając na uwadze ujednolicenie przekazywanych informacji.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób współpracy między organami Inspekcji a organami celnymi, mając na uwadze prawidłowy sposób prowadzenia czynności kontrolnych.

Art. 31.

1. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zaopatrzone w świadectwo fitosanitarne wydane przez wojewódzkiego inspektora, a następnie odesłane z państwa trzeciego na skutek zakwestionowania ich zdrowotności, są kierowane do wyznaczonego przez organ celny miejsca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Organ celny i posiadacz mają obowiązek powiadomienia wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce, o którym mowa w ust. 1, o wprowadzeniu zakwestionowanych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Po otrzymaniu powiadomienia wojewódzki inspektor, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza niezwłocznie kontrolę roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

4. Organ celny kończy prowadzone postępowanie po przeprowadzeniu przez wojewódzkiego inspektora kontroli roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

Art. 32.

1. Przeprowadzenie granicznej kontroli fitosanitarnej podlega opłacie.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za przeprowadzenie granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na uwadze pokrycie kosztów związanych z kontrolą dokumentów, kontrolą tożsamości oraz kontrolą zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

3. Opłatę, o której mowa w ust. 1, pobiera organ Inspekcji przeprowadzający kontrolę i stanowi ona dochód budżetu państwa.

Art. 33.

1. Organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, porażone przez te organizmy lub niespełniające wymagań specjalnych, lub których wprowadzanie i przemieszczanie jest zabronione, mogą być – w przypadku roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wprowadzane lub przemieszczane, a w przypadku organizmów

kwarantannowych – przechowywane, hodowane lub wykorzystywane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są przeznaczone na potrzeby:

1) Inspekcji albo

2) podmiotów prowadzących prace naukowo-badawcze lub prace nad tworzeniem nowych odmian roślin uprawnych, zwane dalej „pracami badawczymi”, jeżeli podmioty te uzyskały pozwolenie Głównego Inspektora na prowadzenie tych prac.

2. Pozwolenie na prowadzenie prac badawczych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zwane dalej „pozwoleniem na badania”, może być wydane, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanych podmiotów, po stwierdzeniu, że zostały spełnione warunki organizacyjno-techniczne prowadzenia prac badawczych niezbędne do zabezpieczenia przed rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu występującego z wnioskiem;

2) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby kierującej pracami badawczymi;

3) nazwę organizmu kwarantannowego lub rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu;

4) określenie ilości organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

5) szczegółowe informacje o organizmie kwarantannowym lub o roślinie, produkcie roślinnym lub przedmiocie, a w szczególności o:

a) stadium rozwojowym organizmu kwarantannowego lub

b) fazie rozwojowej rośliny lub części rośliny, lub

c) rodzaju produktu roślinnego lub przedmiotu,

d) miejscu pochodzenia organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;

6) opis prac badawczych, w tym zakres, cel i czas trwania tych prac;

7) opis miejsca prowadzenia prac badawczych;

8) proponowany sposób wykorzystania lub zniszczenia, po zakończeniu każdego etapu prac badawczych, organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które zostaną użyte do planowanych prac, lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które będą miały kontakt z organizmami kwarantannowymi lub roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami, użytymi do planowanych prac;

9) proponowany sposób odkażania lub oczyszczania przedmiotów, które będą użyte do prac badawczych, lub które będą miały kontakt z organizmami kwarantannowymi lub roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami, używanymi przy prowadzeniu prac;

10) proponowany punkt wwozu w przypadku przywożonych z państw trzecich organizmów kwarantannowych, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów.

4. Pozwolenie na badania zawiera:

1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu występującego z wnioskiem;

2) nazwę organizmu kwarantannowego, rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu oraz ilość niezbędną do przeprowadzenia prac badawczych;

3) miejsce i czas trwania prac badawczych;

4) sposób zniszczenia organizmów kwarantannowych, jeżeli są przedmiotem prac badawczych;

5) sposób wykorzystania lub zniszczenia, po zakończeniu każdego etapu prac, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które zostaną użyte do prac badawczych, lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które będą miały kontakt z organizmami kwarantannowymi lub roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami, użytymi do planowanych prac;

6) zakres przeprowadzenia granicznej kontroli fitosanitarnej.

5. Jeżeli w wyniku urzędowej kontroli przeprowadzonej przez wojewódzkiego inspektora zostanie stwierdzone, że podmiot, który uzyskał pozwolenie na badania, nie spełnia warunków organizacyjno-technicznych, o których mowa w ust. 2, Główny Inspektor może:

1) nakazać usunięcie uchybień w oznaczonym terminie lub

2) w drodze decyzji cofnąć wydane pozwolenie na badania.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki organizacyjno-techniczne, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze zapobieganie rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych przy prowadzeniu prac badawczych.

Art. 34.

1. Wprowadzanie i przemieszczanie organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, o których mowa w art. 33 ust. 1, jest możliwe na potrzeby podmiotów posiadających pozwolenie na badania albo na potrzeby Inspekcji, jeżeli organizmy kwarantannowe, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty zostały zaopatrzone w dokument przewozowy oraz w paszport roślin lub świadectwo fitosanitarne, jeżeli są wymagane; w tym przypadku paszport roślin albo świadectwo fitosanitarne, oprócz informacji określonych odpowiednio w art. 16 ust. 6 albo w art. 19 ust. 1 pkt 1 i 6, powinny zawierać informację o przepisach Unii Europejskiej, na podstawie których organizmy

kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mogą być wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wprowadzane z państw trzecich organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o których mowa w art. 33 ust. 1, podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej w zakresie wskazanym w pozwoleniu na badania.

3. Dokument przewozowy, o którym mowa w ust. 1, wydaje Główny Inspektor.

4. Dokument przewozowy zawiera w szczególności:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, od którego pochodzą organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty;
- 2) nazwę służby ochrony roślin państwa wysyłającego;
- 3) nazwę i pieczęć organu wydającego dokument przewozowy;
- 4) miejsce pochodzenia organizmów kwarantannowych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, a w przypadku wprowadzania z państw trzecich dokumenty potwierdzające ich miejsca pochodzenia;
- 5) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby kierującej pracami badawczymi;
- 6) deklarowany punkt wwozu, jeżeli organizmy kwarantannowe, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są wprowadzane z państw trzecich;
- 7) nazwę organizmu kwarantannowego lub rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu oraz ich ilość określoną w pozwoleniu na badania;
- 8) szczegółowe informacje o organizmie kwarantannowym lub roślinie, produkcie roślinnym lub przedmiocie;
- 9) informację o przepisach Unii Europejskiej, na podstawie których organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mogą być wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz ewentualnie inne informacje dotyczące organizmów kwarantannowych, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 10) numer świadectwa fitosanitarnego lub numer paszportu.

5. Organizmy kwarantannowe lub rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o których mowa w art. 33 ust. 1, są wprowadzane lub przemieszczane bezpośrednio i niezwłocznie do miejsca prowadzenia prac badawczych, w sposób zabezpieczający przed rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych.

6. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, po zakończeniu każdego etapu prac badawczych, mogą być wykorzystane w sposób określony w pozwoleniu na badania, jeżeli kontrola przeprowadzona przez wojewódzkiego inspektora wykaże, że są one wolne od

organizmów kwarantannowych oraz nie stanowią zagrożenia dla człowieka, zwierząt lub środowiska.

7. Podmiot prowadzący prace badawcze jest obowiązany informować niezwłocznie wojewódzkiego inspektora o każdym uwolnieniu się organizmu kwarantannowego poza wyznaczone miejsce prowadzenia prac.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:

1) określi wzór dokumentu przewozowego, o którym mowa w ust. 1,

2) może określić sposób przeprowadzenia kontroli w odniesieniu do niektórych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które stanowią szczególne zagrożenie dla środowiska

– mając na względzie przepisy Unii Europejskiej w zakresie prowadzenia prac naukowo-badawczych z wykorzystaniem organizmów kwarantannowych.

Art. 35.

Przepisy art. 33 i 34 stosuje się odpowiednio do organizmów szkodliwych lub roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3.

Art. 36.

1. W celu zabezpieczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonego obszaru przed przedostawaniem się i rozprzestrzenianiem określonych organizmów kwarantannowych może być ustanowiona strefa chroniona.

2. Strefa chroniona może być ustanowiona po przeprowadzeniu przez Inspekcję urzędowej kontroli potwierdzającej, że:

1) dany organizm kwarantannowy nie jest endemiczny ani zdomowiony, pomimo korzystnych warunków do jego zdomowienia się w strefie chronionej i pomimo jego zdomowienia się na innym określonym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej lub obszarze innego państwa członkowskiego;

2) występuje zagrożenie zdomowienia się danego organizmu kwarantannowego ze względu na sprzyjające warunki środowiskowe, pomimo że organizm ten nie jest endemiczny ani zdomowiony na określonym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej lub obszarze innego państwa członkowskiego.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, terminy, sposób i tryb przeprowadzania urzędowej kontroli roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w celu ustanowienia strefy chronionej i w celu jej utrzymania, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie ustanawiania stref chronionych.

4. Strefę chronioną ustanawia na czas oznaczony minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określając:

1) nazwę organizmu kwarantannowego, z którego występowaniem wiąże się ustanowienie strefy chronionej,

2) wykaz organizmów kwarantannowych oraz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzanie do strefy chronionej i przemieszczanie wewnątrz tej strefy jest zabronione,

3) zasięg strefy chronionej

– mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie ustanawiania stref chronionych.

5. Rośliny, produkty roślinne lub przedmioty przemieszczane przez strefę chronioną lub w obrębie tej strefy powinny spełniać warunki niezbędne do zabezpieczenia przed rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych, ze względu na które ustanowiono tę strefę.

5a. Jeżeli w wyniku urzędowej kontroli zostanie ustalone, że przemieszczane przez strefę chronioną rośliny, produkty roślinne lub przedmioty nie spełniają warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, wojewódzki inspektor może, w drodze decyzji, na koszt podmiotu, który dokonuje przemieszczenia tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, nakazać zaplombowanie opakowań lub środków transportu, w których te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są przewożone, oraz wskazać miejsce znajdujące się poza strefą chronioną, do którego te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty mają być przemieszczone pod nadzorem wojewódzkiego inspektora.

5b. Decyzji, o której mowa w ust. 5a, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

5c. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż wskazane w ust. 5a sposoby postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami przemieszczanymi przez strefę chronioną, niespełniającymi warunków określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, mając na uwadze zabezpieczenie strefy chronionej przed przedostaniem się do tej strefy i rozprzestrzenieniem organizmu kwarantannowego, ze względu na który ustanowiono tę strefę.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, o których mowa w ust. 5, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie ustanawiania stref chronionych.

Rozdział 3

Dopuszczanie środków ochrony roślin do obrotu oraz substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin

Art. 37.

1. Dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Do obrotu mogą być dopuszczone tylko te środki ochrony roślin, które przy prawidłowym stosowaniu, zgodnie z ich przeznaczeniem, nie stanowią zagrożenia dla zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska, a w szczególności środki ochrony roślin, które nie zawierają substancji aktywnych stwarzających takie zagrożenie lub dla których Komisja Europejska wydała decyzję w sprawie niedopuszczenia ich do stosowania w środkach ochrony roślin.

3. Środki ochrony roślin zawierające substancję aktywną, która może mieć szkodliwy wpływ na zdrowie człowieka, zwierząt lub środowisko, mogą być dopuszczone do obrotu w ograniczonym zakresie.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do środka ochrony roślin:

1) wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przeznaczonego do stosowania w innym państwie, jeżeli w tym państwie jest on dopuszczony do obrotu, lub

2) magazynowanego w Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczanego przez jej terytorium i przeznaczonego do stosowania w innym państwie członkowskim, jeżeli w tym państwie jest on dopuszczony do obrotu.

5. Materiał siewny zawierający środki ochrony roślin dopuszcza się do obrotu tylko wtedy, jeżeli zostało wydane zezwolenie na dopuszczenie tych środków do obrotu i zostały zastosowane zgodnie z ich przeznaczeniem.

5a. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do materiału siewnego przeznaczonego do stosowania w innym państwie członkowskim, jeżeli zawiera środki ochrony roślin dopuszczone do obrotu w tym państwie.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie o wydaniu zezwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin, o którym mowa w ust. 3.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

1) wykaz substancji aktywnych, których stosowanie w środkach ochrony roślin jest zabronione lub podlega ograniczeniom,

2) wykaz substancji aktywnych, dla których Komisja Europejska wydała decyzję w sprawie niedopuszczenia ich do stosowania w środkach ochrony roślin lub stosowania w określonym zakresie, oraz termin, w jakim środki ochrony roślin zawierające te substancje mogą znajdować się w obrocie

– mając na uwadze stwarzane przez nie zagrożenie dla zdrowia człowieka, zwierząt oraz środowiska.

Art. 38.

1. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu wydaje się, jeżeli:

1) środek ochrony roślin:

a) zawiera substancję aktywną dopuszczoną do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską i spełniającą warunki związane z jej użyciem w środku ochrony roślin, określone przez tę Komisję [1], z zastrzeżeniem ust. 2,

b) jest skuteczny w zwalczaniu organizmu szkodliwego,

c) nie wykazuje niepożądanego działania na rośliny lub produkty roślinne,

d) nie powoduje zbędnych cierpień u zwalczanych kręgowców,

e) stosowany zgodnie z przeznaczeniem:

- nie wykazuje zagrożenia dla zdrowia człowieka, zwierząt lub dla środowiska, a w szczególności wód powierzchniowych i podziemnych, w tym wody przeznaczonej do spożycia, przy uwzględnieniu zespołu procesów, jakim podlega substancja aktywna i preparat w glebie, wodzie i powietrzu, oraz przemian biotycznych i abiotycznych, a także kinetyki tych procesów, zwanych dalej „losem i zachowaniem”,

- nie wykazuje niepożądanego oddziaływania na organizmy niebędące celem jego zastosowania;

2) zostały określone właściwości fizyczne i chemiczne środka ochrony roślin i są one odpowiednie do zakresu stosowania, przechowywania i transportu tego środka;

3) metodą wskazaną przez podmiot występujący z wnioskiem o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu można określić:

a) rodzaj i zawartość substancji aktywnej oraz innych substancji środka ochrony roślin, w tym zanieczyszczeń o znaczeniu toksykologicznym i ekotoksykologicznym,

b) pozostałości środka ochrony roślin wynikające ze stosowania tego środka zgodnie z przeznaczeniem;

4) został ustalony najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości w środkach spożywczych, których dotyczy zastosowanie tego środka, na podstawie przepisów rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniającego dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 70 z 16.03.2005, str. 1) lub przepisów o bezpieczeństwie żywności i żywienia;

5) zostały określone oznakowania i opakowania środka ochrony roślin, zgodnie z przepisami o substancjach i preparatach chemicznych;

6) Komisja do Spraw Środków Ochrony Roślin wydała pozytywną opinię.

2. Wymagania, aby substancja aktywna była dopuszczona przez Komisję Europejską do stosowania w środkach ochrony roślin, nie stosuje się w przypadku, gdy środek ten zawiera substancję aktywną, dla której Komisja Europejska wydała decyzję potwierdzającą złożenie wniosku o dopuszczenie substancji aktywnej do stosowania w środku ochrony roślin wraz z wymaganą dokumentacją.

Art. 39.

1. Z wnioskiem o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może wystąpić podmiot zajmujący się jego produkcją lub obrotem, zwany dalej „wnioskodawcą”, mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w jednym z państw członkowskich.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Wniosek zawiera:

1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy oraz producenta środka ochrony roślin, jeżeli wnioskodawca nie jest producentem tego środka;

2) nazwę, siedzibę i adres importera lub dystrybutora środka ochrony roślin, jeżeli producent tego środka nie ma siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

3) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin oraz jego formę użytkową;

4) nazwę chemiczną i zwyczajową substancji aktywnej, jej zawartość w środku ochrony roślin oraz nazwę, siedzibę i adres producenta tej substancji;

5) datę i podpis wnioskodawcy.

4. Do wniosku dołącza się:

1) dokument potwierdzający prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie produkcji lub obrotu środkami ochrony roślin;

2) kartę charakterystyki substancji aktywnej i kartę charakterystyki środka ochrony roślin, według wzoru określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1907/2006”;

3) wyniki badań, w tym również wyniki badań skuteczności działania środka ochrony roślin, informacje, dane oraz oceny, dotyczące środka ochrony roślin, wydane na podstawie przepisów art. 60 pkt 1;

4) wyniki badań, informacje, dane oraz oceny, dotyczące substancji aktywnej, wydane na podstawie przepisów art. 60 pkt 2;

5) projekt etykiety-instrukcji stosowania środka ochrony roślin w języku polskim;

6) próbki środka ochrony roślin, substancji aktywnej lub pozostałych substancji oraz wzory opakowań środka ochrony roślin – na żądanie ministra właściwego do spraw rolnictwa;

7) dowód wpłaty opłaty rejestrowej, o której mowa w art. 59 ust. 1.

5. Badania środka ochrony roślin, z wyłączeniem badań skuteczności działania środka ochrony roślin, oraz badania jego substancji aktywnej, o których mowa w ust. 4 pkt 3 i 4, przeprowadza się:

1) w jednostkach uprawnionych na podstawie przepisów o substancjach i preparatach chemicznych lub właściwych przepisów państw członkowskich;

2) przy pomocy metod określonych na podstawie art. 13 rozporządzenia nr 1907/2006.

6. Jeżeli środek ochrony roślin zawiera substancję aktywną dopuszczoną do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską i substancja ta nie różni się istotnie odnośnie stopnia czystości oraz rodzaju zanieczyszczeń i spełnia wymagania określone w przepisach szczególnych Komisji Europejskiej dla tej substancji, do wniosku dołącza się wyniki badań, informacje, dane oraz oceny dotyczące tożsamości i właściwości substancji aktywnej określone przez Komisję Europejską.

7. Wyniki badań, informacje, dane oraz oceny, o których mowa w ust. 4 pkt 3 i 4, składa się w języku polskim lub angielskim, z wyłączeniem wyników badań skuteczności działania środka ochrony roślin, które składa się w języku polskim.

Art. 40.

1. Badania skuteczności działania środka ochrony roślin, o których mowa w art. 39 ust. 4 pkt 3, są przeprowadzane przez jednostki organizacyjne upoważnione, w drodze decyzji, przez Głównego Inspektora.

2. Jednostka organizacyjna może być upoważniona do prowadzenia badań skuteczności środka ochrony roślin, jeżeli spełnia warunki organizacyjno-techniczne zapewniające prawidłowe przeprowadzenie tych badań.

3. Upoważnienie wydawane jest na wniosek jednostki organizacyjnej na okres 5 lat.

4. W przypadku gdy upoważniona jednostka organizacyjna przestała spełniać warunki organizacyjne lub techniczne, lub prowadzi badania w sposób niezapewniający odpowiedniej ich jakości, Główny Inspektor nakazuje usunięcie stwierdzonych uchybień lub, w drodze decyzji, cofa upoważnienie do prowadzenia badań skuteczności środka ochrony roślin.

5. Dopuszcza się dołączenie do wniosku, o którym mowa w art. 39 ust. 1, wyników badań przeprowadzonych w innym państwie członkowskim przez jednostki organizacyjne upoważnione na podstawie przepisów właściwych w tym państwie, jeżeli:

1) środek ochrony roślin jest dopuszczony do obrotu w tym państwie w zakresie wskazanym we wniosku;

2) badania te zostały wykonane dla tych samych gatunków roślin, z wyłączeniem roślin genetycznie modyfikowanych, w regionie o podobnych warunkach klimatyczno-glebowych, środowiskowych i agrotechnicznych do regionu, którego dotyczy wniosek;

3) substancja aktywna jest dopuszczona do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską;

4) wyniki badań zostały przedstawione w języku polskim.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest obowiązany powiadomić Komisję Europejską w przypadku nieuznania wyników badań skuteczności działania środka ochrony roślin przeprowadzonych w innym państwie członkowskim lub w przypadku konieczności przeprowadzenia powtórnych badań w zakresie, w jakim wyniki tych badań nie zostały uznane. Minister właściwy do spraw rolnictwa powiadamia Komisję Europejską również o przyczynach nieuznania lub konieczności powtórzenia badań.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi w drodze rozporządzenia, warunki organizacyjno-techniczne, o których mowa w ust. 2, wzór wniosku o wydanie upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin oraz sposób prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej oraz wymagania określone w międzynarodowych standardach Europejsko-Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin i Organizacji Współpracy Ekonomicznej i Rozwoju.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz jednostek organizacyjnych upoważnionych do przeprowadzania badań skuteczności działania środka ochrony roślin, z określeniem nazwy jednostki organizacyjnej, jej siedziby i adresu oraz zakresu udzielonego upoważnienia.

Art. 41.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może pozwolić na użycie środka ochrony roślin niedopuszczonego do obrotu, przeznaczonego do celów naukowo-badawczych lub do badań związanych z rejestracją tego środka, w ilości niezbędnej do przeprowadzenia tych badań, na wniosek jednostki organizacyjnej prowadzącej badania lub wnioskodawcy.

2. Badania, o których mowa w ust. 1, są prowadzone pod nadzorem Inspekcji.

3. Wniosek o wydanie pozwolenia zawiera:

1) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin;

- 2) nazwę, siedzibę i adres producenta środka ochrony roślin;
 - 3) nazwę i zawartość substancji aktywnej, ze wskazaniem producenta tej substancji;
 - 4) określenie:
 - a) gatunków roślin, na których będą prowadzone badania,
 - b) zwalczanych organizmów szkodliwych,
 - c) powierzchni badań,
 - d) miejsca prowadzenia badań, jeżeli środek przeznaczony jest do celów naukowo-badawczych.
 - e) przewidywanej dawki i ilości środka ochrony roślin niezbędnej do przeprowadzenia badań;
 - 5) wskazanie jednostki wykonującej badania i okresu, w jakim badania te będą prowadzone.
4. Do wniosku dołącza się kartę charakterystyki środka ochrony roślin oraz dowód wpłaty opłaty rejestrowej, o której mowa w art. 59 ust. 1.
5. Jeżeli badania mogą mieć niekorzystny wpływ na zdrowie człowieka, zwierząt lub środowisko, minister właściwy do spraw rolnictwa może zabronić ich przeprowadzenia lub pozwolić na ich przeprowadzenie na określonych warunkach.
6. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:
- 1) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin, ze wskazaniem producenta tego środka;
 - 2) nazwę i zawartość substancji aktywnej, ze wskazaniem producenta tej substancji;
 - 3) gatunki roślin, na których będą prowadzone badania;
 - 4) zwalczane organizmy szkodliwe;
 - 5) powierzchnię, na której będą prowadzone badania;
 - 6) miejsce prowadzenia badań, jeżeli środek przeznaczony jest do celów naukowo-badawczych;
 - 7) jednostkę wykonującą badania i okres, w jakim badania będą prowadzone;
 - 8) dodatkowe warunki prowadzenia badań, o których mowa w ust. 5.
7. Pozwolenie upoważnia na wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środków ochrony roślin.

Art. 42.

1. Tworzy się Komisję do Spraw Środków Ochrony Roślin, zwaną dalej „Komisją”.
2. Komisja jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw rolnictwa.
3. Do zadań Komisji należy:
 - 1) opiniowanie wniosków w sprawach wydawania zezwoleń na dopuszczenie do obrotu środków ochrony roślin;
 - 2) opiniowanie innych spraw dotyczących środków ochrony roślin, przedstawianych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.
4. Komisja składa się z siedmiu członków:
 - 1) trzech przedstawicieli ministra właściwego do spraw rolnictwa;
 - 2) dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw środowiska;
 - 3) dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw zdrowia.
5. Członków Komisji powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, z tym że członków Komisji, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 3, powołuje i odwołuje odpowiednio na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska i ministra właściwego do spraw zdrowia.
6. Kadencja członków Komisji trwa 4 lata.
7. Komisja działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.
8. Miesięczne wynagrodzenie członków Komisji ustala się jako mnożnik 0,5 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw za IV kwartał poprzedzający rok, w którym następuje wypłata wynagrodzenia, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Głównego Urzędu Statystycznego.
9. Zamiejscowym członkom Komisji przysługuje zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania na zasadach stosowanych przy podróżach służbowych na obszarze kraju pracowników zatrudnionych w państwowych lub samorządowych jednostkach sfery budżetowej.
10. Wynagrodzenie członków Komisji oraz zwrot kosztów podróży i zakwaterowania są wypłacane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

Art. 43.

1. Komisja wydaje opinię, o której mowa w art. 38 ust. 1 pkt 6, biorąc pod uwagę oceny i raporty opracowane przez jednostki organizacyjne upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.
2. Oceny i raporty, o których mowa w ust. 1, dotyczą:

- 1) właściwości fizycznych i chemicznych środka ochrony roślin, w tym jego substancji aktywnej;
- 2) wpływu środka ochrony roślin na środowisko, przy uwzględnieniu jego losu i zachowania oraz oddziaływania na organizmy niebędące celem jego zastosowania;
- 3) oddziaływania środka ochrony roślin na zdrowie człowieka i zwierząt, z uwzględnieniem pozostałości tego środka;
- 4) skuteczności działania środka ochrony roślin;
- 5) oddziaływania na zwierzęta kręgowce, w przypadku gdy środek ochrony roślin jest przeznaczony do zwalczania tych zwierząt;
- 6) oddziaływania środka ochrony roślin na rośliny lub produkty roślinne, w tym dotyczącego dopuszczalnego poziomu fitotoksyczności tego środka.

3. Oceny i raporty opracowują jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, na podstawie przedstawionych przez wnioskodawcę wyników badań, informacji, danych i ocen dotyczących środka ochrony roślin oraz jego substancji aktywnej, potwierdzających spełnienie warunków określonych w art. 38 ust. 1 pkt 1–5.

4. Opracowanie ocen i raportów przez jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, jest dokonywane odpłatnie.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw środowiska upoważni, w drodze rozporządzenia, jednostki organizacyjne do opracowywania ocen i raportów, o których mowa w ust. 2, określając nazwę, siedzibę i adres upoważnionej jednostki organizacyjnej oraz zakres upoważnienia, biorąc pod uwagę potencjał naukowo-badawczy tych jednostek.

Art. 44.

1. Po złożeniu wniosku o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu minister właściwy do spraw rolnictwa, w terminie 4 miesięcy od dnia złożenia wniosku, sprawdza, czy do wniosku zostały dołączone wymagane wyniki badań, informacje, dane i oceny dotyczące środka ochrony roślin oraz jego substancji aktywnej, o których mowa w art. 39 ust. 4 pkt 3.

2. Jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu nie spełnia wymogów określonych w ustawie i w przepisach wydanych na jej podstawie lub do wniosku nie zostały dołączone wymagane dokumenty, minister właściwy do spraw rolnictwa wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia braków w terminie miesiąca od dnia otrzymania przez wnioskodawcę wezwania, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków we wskazanym terminie spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

3. Po stwierdzeniu, że wniosek spełnia wymogi określone w ustawie i w przepisach wydanych na jej podstawie i zostały do niego dołączone wszystkie wymagane dokumenty, minister właściwy do spraw rolnictwa:

- 1) powiadamia o tym wnioskodawcę;
- 2) przekazuje jednostkom organizacyjnym, o których mowa w art. 43 ust. 1, złożoną dokumentację w zakresie niezbędnym do opracowania przez te jednostki ocen i raportów;
- 3) występuje do Komisji o wydanie opinii, o której mowa w art. 38 ust. 1 pkt 6.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa podejmuje decyzję w sprawie wydania zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu w terminie 12 miesięcy od dnia dokonania stwierdzenia, o którym mowa w ust. 3.
5. Jeżeli w czasie trwania postępowania o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu zostanie stwierdzone, że substancja aktywna wchodząca w skład tego środka jest dopuszczona do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską, przy czym jest wytwarzana przez innego wnioskodawcę lub inną metodą, niż jest to wskazane w dokumentacji przedstawionej w celu dopuszczenia tej substancji przez Komisję Europejską, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Komisji Europejskiej wszystkie dane dotyczące specyfiki wytwarzania tej substancji aktywnej, z uwzględnieniem zanieczyszczeń.
6. Przepisy ust. 1, 3 i 5 stosuje się odpowiednio w przypadku wyników badań, informacji, danych, ocen oraz dokumentacji, o których mowa w art. 117 ust. 2.

Art. 45.

1. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy oraz producenta środka ochrony roślin, jeżeli wnioskodawca nie jest producentem tego środka;
- 2) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin;
- 3) nazwy chemiczne i zwyczajowe substancji aktywnych, określenie ich zawartości w środku ochrony roślin oraz nazwę, siedzibę i adres producenta tych substancji;
- 4) informację o klasyfikacji środka ochrony roślin pod względem stwarzania przez niego zagrożeń dla zdrowia człowieka, pszczoł i organizmów wodnych;
- 5) wymagania jakościowe dla środka ochrony roślin;
- 6) treść etykiety-instrukcji stosowania w języku polskim.

2. Klasyfikacji środków ochrony roślin, o której mowa w ust. 1 pkt 4, dokonuje się zgodnie z przepisami o substancjach i preparatach chemicznych, z tym że klasyfikacji pod względem zagrożenia dla pszczoł nie dokonuje się dla środków ochrony roślin, których zakres i sposób stosowania wykluczają możliwość zetknięcia się z pszczołami.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia,

wymagania dotyczące treści etykiety-instrukcji stosowania środka ochrony roślin, biorąc pod uwagę bezpieczeństwo zdrowia człowieka i zwierząt oraz ewentualny niekorzystny wpływ środka ochrony roślin na środowisko.

Art. 46.

1. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu jest wydawane na okres nie dłuższy niż:

1) 10 lat;

2) 3 lata – w przypadku gdy środek ochrony roślin zawiera substancję aktywną będącą w trakcie oceny związanej z dopuszczeniem przez Komisję Europejską tej substancji do stosowania w środkach ochrony roślin, o której mowa w art. 38 ust. 2.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może być przedłużone na okres nie dłuższy niż kolejne 3 lata, jeżeli nie została zakończona ocena, o której mowa w art. 38 ust. 2.

3. Po upływie terminu ważności zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu środek ten może znajdować się w obrocie do czasu upływu terminu jego ważności, jednak nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy.

Art. 47.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi rejestr środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny i zawiera:

1) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin oraz nazwę, siedzibę i adres:

a) wnioskodawcy, a jeżeli wnioskodawcą nie jest producent środka ochrony roślin – nazwę, siedzibę i adres producenta tego środka,

b) podmiotu, o którym mowa w art. 47b ust. 1;

2) nazwy substancji aktywnych, w tym nazwy chemiczne i zwyczajowe, oraz ich zawartość w środku ochrony roślin oraz nazwę ich producenta;

3) informacje dotyczące klasyfikacji środka ochrony roślin pod względem stwarzania przez niego zagrożeń dla zdrowia człowieka, pszczoł i organizmów wodnych;

4) informację, czy środek ochrony roślin został dopuszczony do stosowania w strefach ochronnych ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk, otulin parków narodowych i otulin rezerwatów przyrody;

5) datę ważności i numer zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu.

Art. 47a.

1. Środek ochrony roślin dopuszczony do obrotu w innym państwie członkowskim lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym może zostać dopuszczony do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa na wprowadzenie tego środka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „zezwoleńiem na import równoległy”.

2. Zezwolenie na import równoległy wydaje się, jeżeli:

1) środek ochrony roślin dopuszczony do obrotu w Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym jest identyczny ze środkiem ochrony roślin dopuszczonym do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, o którym mowa w art. 37 ust. 1;

2) środek ochrony roślin dopuszczony do obrotu w innym państwie członkowskim lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym jest:

a) sklasyfikowany zgodnie z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi oznakowania i klasyfikacji substancji i preparatów chemicznych,

b) identyczny ze środkiem ochrony roślin dopuszczonym do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, o którym mowa w art. 37 ust. 1, który jest sklasyfikowany pod względem stwarzania przez niego zagrożeń dla zdrowia człowieka, pszczoł i organizmów wodnych zgodnie z przepisami o substancjach i preparatach chemicznych;

3) zakres stosowania środka ochrony roślin, który będzie wprowadzany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie jest szerszy niż zakres stosowania środka ochrony roślin dopuszczonego do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, o którym mowa w art. 37 ust. 1;

4) oznakowanie i opakowanie środka ochrony roślin zostały określone zgodnie z przepisami o substancjach i preparatach chemicznych.

3. Środek ochrony roślin dopuszczony do obrotu w innym państwie członkowskim lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym uważa się za identyczny ze środkiem ochrony roślin dopuszczonym do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, o którym mowa w art. 37 ust. 1, jeżeli:

1) zawiera te same i w takiej samej ilości substancje aktywne, a w stosunku do pozostałych składników mogą występować niewielkie różnice pod warunkiem, że nie mają one wpływu na zdrowie człowieka, zwierząt lub na środowisko oraz na skuteczność działania tego środka;

2) ma taką samą formę użytkową;

3) wymagania jakościowe dotyczące tego środka są identyczne z wymaganiami jakościowymi dotyczącymi środka ochrony roślin dopuszczonego do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, o którym mowa w art. 37 ust. 1;

4) właściwości fizyczne i chemiczne tego środka w zakresie jego składu oraz minimalnej czystości substancji aktywnej wchodzącej w jego skład są takie same, z uwzględnieniem tolerancji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 60.

Art. 47b.

1. Z wnioskiem o wydanie zezwolenia na import równoległy może wystąpić podmiot zajmujący się obrotem środkami ochrony roślin, mający miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo w innym państwie członkowskim lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Wniosek, który składa się do ministra właściwego do spraw rolnictwa, zawiera:

1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu składającego wniosek;

2) nazwę, siedzibę i adres producenta środka ochrony roślin;

3) wskazanie okresu, na jaki podmiot składający wniosek ubiega się o wydanie zezwolenia na import równoległy;

4) wskazanie innego państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z terytorium którego środek ochrony roślin będzie wprowadzany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

5) informacje i dane dotyczące środka ochrony roślin dopuszczonego do obrotu w innym państwie członkowskim lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym zawierające:

a) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin w państwie, o którym mowa w pkt 4,

b) nazwy chemiczną i zwyczajową substancji aktywnej oraz określenie zawartości substancji aktywnej wchodzącej w skład środka ochrony roślin.

c) nazwę, siedzibę i adres producenta substancji aktywnej wchodzącej w skład środka ochrony roślin,

d) formę użytkową środka ochrony roślin,

e) numer i datę wydania zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu w państwie, o którym mowa w pkt 4;

6) informacje i dane dotyczące środka ochrony roślin dopuszczonego do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, o którym mowa w art. 37 ust. 1, zawierające:

a) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin,

b) nazwę, siedzibę i adres podmiotu, który uzyskał zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu,

c) numer i datę wydania zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu;

7) nazwę środka ochrony roślin, który będzie wprowadzany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na import równoległy;

8) datę i podpis podmiotu składającego wniosek.

3. Do wniosku dołącza się:

1) projekt etykiety-instrukcji stosowania środka ochrony roślin, który będzie wprowadzany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na import równoległy, spełniający wymagania dotyczące treści tej etykiety określone w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 3;

2) dowód wpłaty opłaty rejestrowej, o której mowa w art. 59 ust. 1.

Art. 47c.

Minister właściwy do spraw rolnictwa może wystąpić do organu właściwego w sprawach dopuszczenia środków ochrony roślin do obrotu w innym państwie członkowskim lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z terytorium którego środek ochrony roślin będzie wprowadzany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na import równoległy, o podanie informacji i danych dotyczących tego środka, jeżeli stwierdzi, że wniosek spełnia wymagania określone w ustawie i zostały do niego dołączone wszystkie wymagane dokumenty.

Art. 47d.

Zezwolenie na import równoległy środka ochrony roślin, który będzie wprowadzany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zawiera:

1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu składającego wniosek;

2) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin;

3) nazwę, siedzibę i adres producenta środka ochrony roślin i substancji aktywnych wchodzących w skład tego środka;

- 4) nazwy chemiczną i zwyczajową substancji aktywnej oraz określenie zawartości substancji aktywnej wchodzącej w skład środka ochrony roślin;
- 5) informacje o klasyfikacji środka ochrony roślin pod względem stwarzania przez niego zagrożeń dla zdrowia człowieka, pszczoł i organizmów wodnych;
- 6) wymagania jakościowe dla środka ochrony roślin;
- 7) wskazanie terminu ważności zezwolenia;
- 8) treść etykiety-instrukcji stosowania środka ochrony roślin w języku polskim.

Art. 47e.

Zezwolenie na import równoległy wydaje się na okres wskazany we wniosku, o którym mowa w art. 47b ust. 1, nie dłuższy jednak niż okres wskazany w zezwoleniu ministra właściwego do spraw rolnictwa, o którym mowa w art. 37 ust. 1. Przepis art. 46 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 48.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zażądać od wnioskodawcy albo podmiotu, o którym mowa w art. 47b ust. 1, dostarczenia, w oznaczonym terminie, wyników dodatkowych badań, informacji, danych oraz ocen dotyczących środka ochrony roślin lub substancji aktywnej wchodzącej w jego skład, jeżeli po wydaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 37 ust. 1, albo zezwolenia na import równoległy, lub w czasie trwania postępowania o wydanie tych zezwoleń, zaistniało podejrzenie, że środek ochrony roślin stanowi zagrożenie dla zdrowia człowieka, zwierząt lub dla środowiska.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze decyzji, zakazać lub ograniczyć obrót lub stosowanie środka ochrony roślin na oznaczony czas, niezbędny do ustalenia zagrożenia.

Art. 49.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w uzasadnionych przypadkach, na wniosek instytucji państwowych lub naukowych z dziedziny rolnictwa, społeczno-zawodowych organizacji rolników lub izb rolniczych, po uzyskaniu zgody wnioskodawcy wymienionego w art. 39 ust. 1 oraz pozytywnej opinii Komisji, może zezwolić, na czas oznaczony, na stosowanie środka ochrony roślin w roślinach uprawianych na małej powierzchni lub przeciwko organizmom szkodliwym powodującym straty tylko na określonych obszarach, jeżeli zostaną spełnione wymagania określone w art. 38 ust. 1 pkt 1 lit. d i e.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu występującego z wnioskiem;
- 2) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin;

- 3) numer zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu;
- 4) określenie producenta środka ochrony roślin;
- 5) proponowany zakres stosowania środka ochrony roślin, wraz z uzasadnieniem obejmującym w szczególności określenie powierzchni, na której przewiduje się zastosowanie tego środka, oraz określenie strat powodowanych przez organizmy szkodliwe na obszarach, o których mowa w ust. 1;
- 6) datę i podpis podmiotu występującego z wnioskiem.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) zgodę wnioskodawcy wymienionego w art. 39 ust. 1 na wnioskowany zakres stosowania;
- 2) projekt instrukcji stosowania środka ochrony roślin;
- 3) wyniki badań, informacje, dane oraz oceny, dotyczące środka ochrony roślin, niezbędne do potwierdzenia spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1;
- 4) oświadczenie podmiotu występującego z wnioskiem, że ponosi on odpowiedzialność za skuteczność działania środka ochrony roślin;
- 5) dowód wpłaty opłaty rejestrowej, o której mowa w art. 59 ust. 1.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być wydane na wnioskowany okres czasu, nie dłuższy jednak niż data ważności zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu.

Art. 50.

1. Podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w art. 39 ust. 1 albo art. 47b ust. 1, albo art. 49 ust. 1, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa nowe informacje i dane uzyskane po wydaniu zezwoleń dotyczących środka ochrony roślin dopuszczonego do obrotu o stwarzanym przez ten środek zagrożeniu dla zdrowia człowieka, zwierząt lub dla środowiska.

2. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej i państwom członkowskim.

Art. 51.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu, o którym mowa w art. 37 ust. 1, albo zezwolenie na import równoległy, albo zezwolenie, o którym mowa w art. 49 ust. 1:

- 1) na wniosek wnioskodawcy albo podmiotu, o którym mowa w art. 47b ust. 1;
- 2) jeżeli:

a) zostanie stwierdzona nieprzydatność tego środka ochrony roślin do zastosowania zgodnie z jego przeznaczeniem lub zostaną ujawnione nieznane dotychczas okoliczności wskazujące na szkodliwe oddziaływanie tego środka na zdrowie człowieka, zwierząt lub na środowisko, potwierdzone wynikami badań naukowych,

b) nie zostaną przedłożone w oznaczonym terminie wyniki badań lub informacje, o których mowa w art. 48 ust. 1, albo wyniki badań, informacje, dane, oceny oraz dokumentacja, o których mowa w art. 117 ust. 2,

c) zostanie wydana przez Komisję Europejską decyzja o niedopuszczeniu substancji aktywnej do stosowania w tym środku ochrony roślin lub zostaną nałożone ograniczenia w stosowaniu tej substancji,

d) dowody potwierdzające istotne dla sprawy okoliczności okazały się nieprawdziwe.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, wydając decyzję o cofnięciu zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu, o którym mowa w art. 37 ust. 1, albo zezwolenia na import równoległy, albo zezwolenia, o którym mowa w art. 49 ust. 1, określa w tej decyzji termin wycofania tego środka ochrony roślin z obrotu.

Art. 52.

1. Wnioskodawca ubiegający się o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu na okres kolejnych 10 lat powinien złożyć wniosek w terminie 18 miesięcy przed upływem ważności aktualnego zezwolenia.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może przedłużyć ważność zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu na okres niezbędny do przeprowadzenia oceny wyników badań, informacji i danych o środku ochrony roślin oraz substancji aktywnej tego środka.

Art. 52a.

1. Jeżeli producent środka ochrony roślin zawarł umowę z innym podmiotem, który na podstawie tej umowy przejmuje produkcję danego środka ochrony roślin, z dniem wejścia w życie zawartej umowy prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia na dopuszczenie tego środka ochrony roślin do obrotu, stają się prawami i obowiązkami tego podmiotu.

2. Podmiot, który w wyniku zawartej umowy przejął produkcję danego środka ochrony roślin, powiadamia ministra właściwego do spraw rolnictwa, na piśmie, o przejęciu produkcji danego środka ochrony roślin, w terminie 60 dni od dnia zawarcia umowy; powiadomienie zawiera:

1) datę zawarcia umowy i jej wejścia w życie;

2) nazwę środka ochrony roślin, którego produkcja jest przejmowana na podstawie zawartej umowy;

3) numer zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu, którego produkcja jest przejmowana;

4) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy.

3. Do powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

1) oświadczenie producenta środka ochrony roślin w języku polskim o zaprzestaniu jego produkcji, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej;

2) oświadczenie wnioskodawcy w języku polskim o przejęciu produkcji środka ochrony roślin, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej;

3) dokument potwierdzający prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie produkcji lub obrotu środkami ochrony roślin.

4. Jeżeli dokument potwierdzający prowadzenie przez wnioskodawcę działalności gospodarczej w zakresie produkcji lub obrotu środkiem ochrony roślin nie został sporządzony w języku polskim, do powiadomienia dołącza się sporządzone i poświadczone przez tłumacza przysięgłego tłumaczenie tego dokumentu na język polski.

5. Jeżeli zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu uzyskał podmiot prowadzący obrót tym środkiem, czynności, o których mowa w ust. 2–4, wykonuje ten podmiot.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa na podstawie powiadomienia oraz dołączonych do niego dokumentów, o których mowa w ust. 2–4:

1) stwierdza, w drodze decyzji, przejście praw i obowiązków na wnioskodawcę wynikających z zezwolenia na dopuszczenie danego środka ochrony roślin do obrotu;

2) dokonuje odpowiednich zmian w rejestrze, o którym mowa w art. 47, w zakresie podmiotu zajmującego się produkcją danego środka ochrony roślin lub jego obrotem.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 6 pkt 1, stanowi podstawę do zmiany treści etykiety-instrukcji stosowania danego środka ochrony roślin w zakresie nazwy podmiotu, który uzyskał zezwolenie na dopuszczenie tego środka ochrony roślin do obrotu.

8. Jeżeli otrzymane powiadomienie oraz dołączone do niego dokumenty, nie spełniają wymagań, o których mowa w ust. 2–4, minister właściwy do spraw rolnictwa wzywa zainteresowany podmiot do usunięcia braków w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

9. W przypadku nieusunięcia braków w wymaganym terminie, powiadomienie staje się bezskuteczne.

Art. 53.

1. W przypadku wystąpienia nieprzewidywanego zagrożenia ze strony organizmów szkodliwych, których zwalczanie środkami ochrony roślin znajdującymi się w obrocie jest nieskuteczne, a w przypadku rolnictwa ekologicznego również w przypadku, gdy brak jest środków ochrony roślin zakwalifikowanych do stosowania w rolnictwie ekologicznym, na

wniosek zainteresowanego podmiotu, minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia i ministra właściwego do spraw środowiska oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji, może zezwolić na jednorazowe dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin niespełniającego wymagań, o których mowa w art. 38, na okres nie dłuższy niż 120 dni.

1a. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zezwolić na jednorazowe dopuszczenie środków ochrony roślin do stosowania w rolnictwie ekologicznym jeżeli:

1) środek ochrony roślin jest dopuszczony do obrotu w rolnictwie ekologicznym w innym państwie członkowskim;

2) środek ochrony roślin zawiera substancje aktywne lub mikroorganizmy wymienione w załączniku II B do rozporządzenia Rady (EWG) 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 198 z 22.07.1991, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 39).

2. W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, określa się szczegółowe warunki, zakres stosowania i ilość środka ochrony roślin, uwzględniając w szczególności rodzaj zagrożenia, miejsce wystąpienia zagrożenia i właściwości środka ochrony roślin oraz treść etykiety instrukcji stosowania w języku polskim.

3. O wydaniu zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa informuje Komisję Europejską i państwa członkowskie.

4. Przedłużenie okresu, o którym mowa w ust. 1, wydanie ponownego zezwolenia lub cofnięcie zezwolenia następuje na warunkach określonych w decyzji Komisji Europejskiej.

Art. 54.

Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Komisji Europejskiej i państwom członkowskim:

1) raz w roku wykaz środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu;

2) najpóźniej w ostatnim miesiącu każdego kwartału informacje o środkach ochrony roślin dopuszczonych do obrotu na podstawie zezwoleń, o których mowa w art. 46 ust. 1 i 2, lub wycofanych z obrotu na podstawie decyzji, o których mowa w art. 51 ust. 1, podając w szczególności:

a) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy,

b) nazwę i rodzaj środka ochrony roślin,

c) nazwę i zawartość substancji aktywnej,

d) zakres stosowania środka ochrony roślin,

e) przyczyny cofnięcia zezwolenia,

f) tymczasowe wartości najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości pestycydów, jeżeli nie zostały ustalone na podstawie przepisów o bezpieczeństwie żywności i żywienia, oraz wyniki badań, informacje i dane, na podstawie których ustalono te wartości;

3) informacje o działaniach, o których mowa w art. 48 ust. 2.

Art. 55.

1. Z wnioskiem o dopuszczenie substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską może wystąpić producent środka ochrony roślin lub substancji aktywnej, mający siedzibę na terytorium jednego z państw członkowskich.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do ministra właściwego do spraw rolnictwa lub innego właściwego organu w tych sprawach w innym państwie członkowskim.

3. Do wniosku dołącza się:

1) kartę charakterystyki substancji aktywnej oraz kartę charakterystyki przynajmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego daną substancję aktywną, sporządzone w języku angielskim;

2) wyniki badań, informacje i dane oraz oceny, dotyczące substancji aktywnej oraz przynajmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego tę substancję, sporządzone w języku angielskim;

3) dowód wpłaty opłaty rejestrowej, o której mowa w art. 59 ust. 1.

4. Po stwierdzeniu, że wniosek spełnia wymogi określone w ustawie i w przepisach wydanych na jej podstawie i zostały do niego dołączone wszystkie wymagane dokumenty, minister właściwy do spraw rolnictwa:

1) przekazuje informację o kompletności dokumentacji Komisji Europejskiej oraz państwom członkowskim;

2) ocenia złożoną dokumentację w zakresie powierzonym mu przez Komisję Europejską oraz wydaje opinię o zasadności dopuszczenia tej substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin.

Art. 56.

1. Wyniki badań, informacje, dane oraz oceny dotyczące substancji aktywnej nie mogą być wykorzystywane przy rozpatrywaniu wniosków innych wnioskodawców o dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu przez okres:

1) 10 lat od dnia pierwszego włączenia substancji aktywnej do wykazu substancji aktywnych dopuszczonych przez Komisję Europejską do stosowania w środkach ochrony roślin, jeżeli

substancja ta nie wchodziła w skład środka ochrony roślin dopuszczonego do obrotu przed dniem 26 lipca 1993 r.;

2) 5 lat od dnia pierwszego włączenia substancji aktywnej do wykazu substancji aktywnych dopuszczonych przez Komisję Europejską do stosowania w środkach ochrony roślin, jeżeli substancja ta wchodziła w skład środka ochrony roślin dopuszczonego do obrotu przed dniem 26 lipca 1993 r.;

3) 5 lat od dnia wejścia w życie decyzji Komisji Europejskiej o zmianie warunków, na jakich substancja aktywna została wpisana do wykazu substancji aktywnych dopuszczonych do stosowania w środkach ochrony roślin, w przypadku wyników badań, informacji, danych oraz ocen dostarczonych w celu wydania tej decyzji;

4) 5 lat od dnia wejścia w życie decyzji Komisji Europejskiej o przedłużeniu ważności wpisu substancji aktywnych do wykazu substancji aktywnych dopuszczonych do stosowania w środkach ochrony roślin, w przypadku wyników badań, informacji, danych oraz ocen dostarczonych w celu wydania tej decyzji.

2. Jeżeli okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, kończy się wcześniej niż okres przewidywany w ust. 1 pkt 1, wówczas okres 5-letni przedłuża się w taki sposób, aby zakończył się w tym samym dniu, co okres 10-letni.

3. Przepisy ust. 1 nie dotyczą wnioskodawców, którzy przedstawiają upoważnienie pierwszego wnioskodawcy do wykorzystania wyników badań, informacji, danych oraz ocen dotyczących środka ochrony roślin i jego substancji aktywnej.

Art. 57.

1. Wyniki badań, informacje, dane oraz oceny dotyczące środka ochrony roślin nie mogą być wykorzystywane przy rozpatrywaniu wniosków innych wnioskodawców w okresie 10 lat od dnia wydania pierwszego zezwolenia na dopuszczenie do obrotu tego środka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zezwolenie to zostało wydane po dopuszczeniu przez Komisję Europejską substancji aktywnej wchodzącej w skład tego środka do stosowania w środkach ochrony roślin.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

1) wnioskodawców, którzy przedstawiają upoważnienie pierwszego wnioskodawcy do wykorzystania wyników badań, informacji, danych oraz ocen dotyczących środka ochrony roślin i substancji aktywnej wchodzącej w jego skład;

2) podmiotu, o którym mowa w art. 47b ust. 1;

3) przekazywania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa wyników badań, informacji, danych i ocen dotyczących środka ochrony roślin organom właściwym w sprawach rejestracji środków ochrony roślin w innym państwie członkowskim lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

3. Wnioskodawca ubiegający się o wydanie zezwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin zawierającego substancję aktywną dopuszczoną do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską, przed rozpoczęciem badań na zwierzętach kręgowych jest obowiązany do uzyskania informacji od ministra właściwego do spraw rolnictwa:

- 1) czy środek ochrony roślin, którego dotyczy wniosek, jest identyczny ze środkiem dopuszczonym do obrotu;
 - 2) o nazwie, siedzibie i adresie pierwszego wnioskodawcy.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazując informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 2, podaje pierwszemu wnioskodawcy nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy ubiegającego się o wydanie zezwolenia.
5. Wnioskodawca występuje do pierwszego wnioskodawcy o udostępnienie wyników badań przeprowadzonych na zwierzętach kręgowych.

Art. 58.

1. Na uzasadniony wniosek wnioskodawcy informacje handlowe lub informacje dotyczące procesu produkcji mogą stanowić informacje niejawne, stosownie do przepisów o ochronie informacji niejawnych.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) nazw i zawartości substancji aktywnych oraz nazw substancji niebezpiecznych w rozumieniu przepisów o substancjach i preparatach;
- 2) nazwy środka ochrony roślin;
- 3) danych o właściwościach fizykochemicznych środka ochrony roślin i jego substancji aktywnej;
- 4) oceny wyników badań skuteczności działania środka ochrony roślin oraz ewentualnych zagrożeń dla człowieka, zwierząt lub środowiska;
- 5) zalecanych metod i środków ostrożności w postępowaniu ze środkami ochrony roślin podczas ich przechowywania, transportu lub w razie pożaru i innych zagrożeń;
- 6) metod analizy środka ochrony roślin i jego pozostałości;
- 7) sposobu postępowania:
 - a) z opakowaniami po środku ochrony roślin,
 - b) ze środkiem ochrony roślin nieprzydatnym do stosowania;

8) sposobów neutralizacji lub dezaktywacji środka ochrony roślin w razie jego przypadkowego uwolnienia do środowiska;

9) sposobu udzielania pierwszej pomocy i opieki lekarskiej w przypadku szkodliwego działania środka ochrony roślin na zdrowie człowieka.

3. Jeżeli wnioskodawca ujawni informacje, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany poinformować o tym ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 59.

1. Opłacie rejestrowej podlegają czynności:

1) związane z wydaniem decyzji w sprawie środków ochrony roślin oraz substancji aktywnych wchodzących w ich skład, o których mowa w art. 37 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1, art. 47a ust. 1 i art. 49 ust. 1;

2) o których mowa w art. 55 ust. 4;

3) związane ze sprawdzaniem kompletności przedstawionych wyników badań, informacji, danych, ocen oraz dokumentacji, o których mowa w art. 117 ust. 2.

2. Opłata rejestrowa stanowi dochód budżetu państwa.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat rejestrowych oraz tryb ich uiszczania, biorąc pod uwagę czas trwania postępowania administracyjnego, koszty związane z tym postępowaniem oraz przyjęte formy przekazywania środków płatniczych.

Art. 60.

Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres badań, informacji i danych dotyczących środka ochrony roślin,

2) zakres badań, informacji i danych dotyczących substancji aktywnej,

3) szczegółowe zasady sporządzania oceny wyników badań, informacji i danych dotyczących środka ochrony roślin oraz substancji aktywnej

– mając na względzie przepisy Unii Europejskiej w zakresie dokonania właściwej oceny środka ochrony roślin i substancji aktywnej pod względem spełniania wymagań przez ten środek ochrony roślin i substancję aktywną.

Rozdział 4

Obrót i stosowanie środków ochrony roślin

Art. 61.

1. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą być wprowadzane środki ochrony roślin:

- 1) dopuszczone do obrotu, zaopatrzone w etykiety-instrukcje stosowania w języku polskim;
- 2) niespełniające warunku, o którym mowa w pkt 1, jeżeli są dopuszczone do obrotu w innych państwach członkowskich i przeznaczone do stosowania w tych państwach.

2. Okres ważności środków ochrony roślin, o których mowa w ust. 1 pkt 1, powinien w dniu ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wynosić co najmniej 18 miesięcy.

3. Informację o zamiarze wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środków ochrony roślin, o których mowa w ust. 1 pkt 2, podmiot przekazuje na piśmie wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na przejście graniczne, przez które środki te będą wprowadzane, w terminie nie krótszym niż 7 dni przed planowanym terminem wprowadzenia.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) nazwę wprowadzanych środków ochrony roślin i ich ilość;
- 2) wskazanie przejścia granicznego, przez które środki te będą wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i planowanego terminu ich wprowadzenia;
- 3) wskazanie miejsca przechowywania środków ochrony roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) określenie planowanego terminu wywozu środków ochrony roślin z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Do informacji, o której mowa w ust. 3, podmiot dołącza oświadczenie o przeznaczeniu wprowadzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środków ochrony roślin do stosowania w innych państwach członkowskich, w których są one dopuszczone do obrotu, ze wskazaniem tych państw, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej.

6. Wojewódzki inspektor przekazuje uzyskaną informację, o której mowa w ust. 3, organom celnym właściwym dla przejścia granicznego, przez które środki ochrony roślin, o których mowa w ust. 1 pkt 2, będą wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

7. Jeżeli okres ważności środków ochrony roślin, o których mowa w ust. 1 pkt 2, upłynął przed ich wyprowadzeniem z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, środki te stają się odpadami w rozumieniu przepisów o odpadach.

Art. 62.

1. W obrocie mogą znajdować się środki ochrony roślin wyłącznie w oryginalnych, szczelnie zamkniętych opakowaniach.

2. Na opakowaniu środka ochrony roślin umieszcza się, w sposób trwały, etykietę-instrukcję stosowania zawierającą informacje wykonane w sposób czytelny i trwały.

3. Na opakowaniu wprowadzanego do obrotu materiału siewnego zawierającego środek ochrony roślin zamieszcza się:

1) nazwę środka ochrony roślin;

2) nazwę jego substancji aktywnej;

3) klasyfikację środka ochrony roślin pod względem stwarzania zagrożeń dla zdrowia człowieka i organizmów wodnych;

4) datę zaprawiania nasion.

4. Termin upływu ważności środka ochrony roślin może być, na wniosek zainteresowanego podmiotu, przedłużony przez jednostkę, o której mowa w art. 39 ust. 5 pkt 1, po przeprowadzeniu badań stwierdzających przydatność danego środka ochrony roślin do zastosowania zgodnego z przeznaczeniem; koszty badania ponosi zainteresowany podmiot.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić termin zaktualizowania etykiet-instrukcji stosowania znajdujących się w obrocie środków ochrony roślin, w decyzji zmieniającej zezwolenie na dopuszczenie tego środka do obrotu, jeżeli zmiana zezwolenia związana jest z zagrożeniem bezpieczeństwa dla ludzi, zwierząt lub środowiska.

Art. 63.

1. Środki ochrony roślin mogą być używane do zaprawiania materiału siewnego, jeżeli zostały dopuszczone do obrotu i są stosowane zgodnie z ich przeznaczeniem.

2. Materiał siewny zaprawiony środkami ochrony roślin może być stosowany tylko do siewu lub sadzenia.

Art. 64.

1. Działalność gospodarcza w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 i Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr 116, poz. 732) i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy producentów środków ochrony roślin, którzy uzyskali zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na dopuszczenie danego środka ochrony roślin do obrotu.

3. Organem prowadzącym rejestr jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy.

4. Przedsiębiorca wykonujący działalność, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany spełniać następujące warunki:

1) zapewnić, że osoby bezpośrednio wykonujące czynności wymagające kontaktu ze środkiem ochrony roślin:

a) ukończyły szkolenie w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej i posiadają aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia lub

b) ukończyły szkolenie w zakresie, o którym mowa w lit. a, w innym państwie członkowskim, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i posiadają aktualne świadectwo potwierdzające ukończenie tego szkolenia, lub

c) posiadają kwalifikacje w zakresie obrotu substancjami lub preparatami toksycznymi nabyte w innym państwie członkowskim, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, potwierdzone stosownym świadectwem;

1a) (uchylony);

2) posiadać tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność;

3) posiadać zaświadczenia komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

4a. Wymagań, o których mowa w ust. 4 pkt 1, nie stosuje się wobec osób, które:

1) prowadziły przez okres 5 kolejnych lat obrót substancjami lub preparatami toksycznymi lub

2) były zatrudnione przez okres 5 kolejnych lat na stanowisku kierowniczym, na którym zakres obowiązków obejmował prowadzenie obrotu substancjami lub produktami toksycznymi

– przy czym działalność ta była prowadzona nie później niż na dwa lata przed dniem złożenia wniosku o wpis do rejestru i wymagała bezpośredniego kontaktu ze środkami ochrony roślin.

5. Konfekcjonowanie środków ochrony roślin można prowadzić za zgodą przedsiębiorcy, który uzyskał zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na dopuszczenie danego środka ochrony roślin do obrotu i po uzgodnieniu z nim rodzaju opakowań.

Art. 65.

1. Wpisu do rejestru dokonuje się na pisemny wniosek przedsiębiorcy zawierający następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo w ewidencji działalności gospodarczej;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 4) określenie rodzaju i zakresu działalności;
- 5) wskazanie miejsca lub miejsc wykonywania konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin oraz ich przechowywania.

2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, określone w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.”.

3. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) imię, nazwisko, adres przedsiębiorcy albo firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

4. Wpisowi do rejestru podlegają dane, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.

5. Rejestr może być prowadzony w formie systemu teleinformatycznego.

Art. 66.

1. Środki ochrony roślin zaliczane do bardzo toksycznych lub toksycznych dla człowieka mogą nabywać wyłącznie osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin i posiadają aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia.

2. Przedsiębiorca prowadzący obrót środkami ochrony roślin jest obowiązany prowadzić ewidencję nabywców środków ochrony roślin zaliczanych do bardzo toksycznych lub toksycznych dla człowieka i przechowywać ją przez okres 2 lat.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) datę sprzedaży środka ochrony roślin;
- 2) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres nabywcy;
- 3) nazwę jednostki, która wydała zaświadczenie o ukończeniu szkolenia określonego w ust. 1, i numer tego zaświadczenia;
- 4) nazwę i ilość sprzedanego środka ochrony roślin;
- 5) podpis osoby nabywającej środek ochrony roślin.

Art. 67.

Zabrania się:

- 1) sprzedaży środków ochrony roślin:
 - a) osobom nietrzeźwym lub niepełnoletnim,
 - b) po upływie terminu ich ważności,
 - c) w opakowaniach zastępczych,
 - d) przy zastosowaniu automatów lub samoobsługi, w handlu okrężnym,
 - e) w pomieszczeniach, w których jest prowadzona sprzedaż żywności lub pasz,
 - f) w opakowaniach, na których nie została zamieszczona aktualna etykieta-instrukcja stosowania,
 - g) osobom nieposiadającym aktualnego zaświadczenia o ukończeniu szkolenia, o którym mowa w art. 66 ust. 1, w przypadku środków ochrony roślin zaliczanych do bardzo toksycznych lub toksycznych dla człowieka;
- 2) podawania informacji niezgodnych z etykietą-instrukcją stosowania.

Art. 68.

1. Można stosować wyłącznie środki ochrony roślin dopuszczone do obrotu oraz zgodnie z etykietą-instrukcją stosowania, ściśle z podanymi w niej zaleceniami, oraz w taki sposób, aby nie dopuścić do zagrożenia zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska.

2. Zabiegi środkami ochrony roślin wykonuje się z uwzględnieniem stosowania w pierwszej kolejności metod biologicznych, agrotechnicznych, hodowlanych lub integrowanej ochrony roślin.

Art. 69.

W przypadku podejrzenia zastosowania środka ochrony roślin niedopuszczonego do obrotu lub zastosowania środka w sposób stwarzający zagrożenie zdrowia człowieka lub zwierząt organy Inspekcji stosują procedurę powiadamiania zgodnie z systemem wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach w rozumieniu przepisów o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

Art. 70.

Na roślinach uprawianych w strefach ochronnych ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk, otulin parków narodowych oraz rezerwatów przyrody można stosować wyłącznie środki ochrony roślin, których stosowanie w tych strefach i na tych terenach nie jest zabronione.

Art. 71.

1. Posiadacze gruntów lub obiektów magazynowych, gdzie prowadzone są zabiegi ochrony roślin, prowadzą ewidencję tych zabiegów.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę rośliny, produktu roślinnego lub przedmiotu;
- 2) powierzchnie uprawy roślin lub obiektów magazynowych;
- 3) powierzchnie, na których są wykonywane zabiegi ochrony roślin oraz terminy ich wykonywania;
- 4) nazwy zastosowanych środków ochrony roślin i ich dawki;
- 5) przyczyny zastosowania środków ochrony roślin.

3. Ewidencja powinna być przechowywana co najmniej przez okres 2 lat od dnia wykonania zabiegu ochrony roślin.

4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do zabiegów ochrony roślin przeprowadzanych w ogrodach działkowych, za które uważa się ogrody przydomowe i rodzinne ogrody działkowe w rozumieniu ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 169, poz. 1419 oraz z 2006 r. Nr 220, poz. 1600).

Art. 72.

1. Wojewódzki inspektor, w drodze decyzji:

- 1) nakazuje wycofanie środka ochrony roślin z obrotu na koszt posiadacza lub

2) zakazuje stosowania tego środka

– jeżeli zostało stwierdzone, że środek ten nie jest dopuszczony do obrotu, jest podrobiony, przeterminowany, nie odpowiada wymaganiom jakościowym lub jest sprzedawany w uszkodzonych lub nieoryginalnych opakowaniach.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do materiału siewnego zaprawionego środkami ochrony roślin niedopuszczonymi do obrotu lub zastosowanymi niezgodnie z przeznaczeniem.

Art. 73.

W przypadku zagrożenia zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora, po zasięgnięciu opinii państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego lub wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, może, w drodze rozporządzenia porządkowego, na oznaczony czas:

1) zakazać, ograniczyć albo uzależnić stosowanie środków ochrony roślin od spełnienia określonych warunków;

2) zakazać uprawy niektórych roślin na gruntach, na których zastosowano określone środki ochrony roślin.

Art. 74.

Zabiegi przy użyciu środków ochrony roślin w produkcji rolnej i leśnictwie mogą być wykonywane przez osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin i posiadają aktualne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia.

Art. 75.

1. Szkolenia, o których mowa w art. 64 ust. 4 pkt 1 lit. a, art. 66 ust. 1 i art. 74, mogą być prowadzone przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na siedzibę tych jednostek.

2. Wojewódzki inspektor, na wniosek jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1, wydaje, w drodze decyzji, upoważnienie do prowadzenia szkoleń, jeżeli jednostka organizacyjna posiada pomieszczenia, środki dydaktyczne i wykwalifikowaną kadrę, odpowiednie do prowadzenia takich szkoleń.

2a. Wojewódzki inspektor przeprowadza, zgodnie z art. 91–99 i art. 100 ust. 2, kontrolę jednostek organizacyjnych prowadzących szkolenia w zakresie:

1) spełnienia szczegółowych wymagań określonych dla tych jednostek i realizacji programów szkoleń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 6;

2) prawidłowości wydawania zaświadczeń o ukończeniu szkolenia.

3. Jeżeli jednostka organizacyjna upoważniona do prowadzenia szkoleń przestała spełniać warunki wymagane do uzyskania upoważnienia do prowadzenia szkoleń lub prowadzi szkolenia niezgodnie z przepisami, wojewódzki inspektor może cofnąć, w drodze decyzji, wydane upoważnienie.

4. Jednostki organizacyjne upoważnione do prowadzenia szkoleń wydają zaświadczenie o ukończeniu szkolenia po uzyskaniu pozytywnego wyniku egzaminu przeprowadzonego w formie testu. Egzamin przeprowadzany przez komisję egzaminacyjną polega na sprawdzeniu wiadomości objętych programem szkolenia.

4a. Komisję egzaminacyjną powołuje wojewódzki inspektor.

5. Zaświadczenia o ukończeniu szkoleń, o których mowa w ust. 1, zachowują ważność przez okres 5 lat od dnia ukończenia szkolenia.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe wymagania dla jednostek organizacyjnych prowadzących szkolenia, o których mowa w art. 64 ust. 4 pkt 1 lit. a, art. 66 ust. 1 i art. 74,

2) programy szkoleń z zakresu konfekcjonowania, obrotu i stosowania środków ochrony roślin, z uwzględnieniem sposobu ich stosowania,

3) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia

– uwzględniając zapewnienie przez te jednostki wykwalifikowanej kadry i zagwarantowanie rzetelnego przeprowadzania szkoleń.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz jednostek organizacyjnych upoważnionych do prowadzenia szkoleń w zakresie obrotu, konfekcjonowania i stosowania środków ochrony roślin z określeniem nazwy jednostki organizacyjnej, jej siedziby i adresu oraz zakresu udzielonego upoważnienia.

Art. 76.

1. Środki ochrony roślin stosuje się sprzętem sprawnym technicznie, który użyty zgodnie z przeznaczeniem zapewnia skuteczne zwalczanie organizmów szkodliwych i nie spowoduje zagrożenia zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska.

2. Opryskiwacze ciągnikowe i samobieżne polowe lub sadownicze, zwane dalej „opryskiwaczami”, mogą być wprowadzane do obrotu, jeżeli ich sprawność techniczna została potwierdzona badaniami przeprowadzonymi przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora.

3. Przepis ust. 2 stosuje się również do opryskiwaczy będących w eksploatacji.

4. Badania sprawności technicznej opryskiwaczy powinny być przeprowadzane w odstępach czasu nie dłuższych niż 3 lata.

5. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę jednostki organizacyjnej upoważnia, w drodze decyzji, tę jednostkę, na jej wniosek, do przeprowadzania badań sprawności technicznej opryskiwaczy, jeżeli dana jednostka organizacyjna posiada odpowiednie warunki lokalowe, właściwe wyposażenie techniczne i wykwalifikowaną kadrę do prowadzenia takich badań.

6. Jeżeli jednostka organizacyjna upoważniona do przeprowadzania badań opryskiwaczy przestała spełniać warunki wymagane do uzyskania upoważnienia lub prowadzi badania niezgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, wydane upoważnienie.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dla jednostek organizacyjnych upoważnionych do przeprowadzania badań opryskiwaczy i potwierdzania wymaganej sprawności technicznej opryskiwaczy oraz sposób przeprowadzania badań opryskiwaczy, z uwzględnieniem etapów badania ogólnego i badania poszczególnych urządzeń opryskiwacza, a także sposób dokumentowania tych badań, biorąc pod uwagę posiadanie odpowiednich warunków lokalowych, właściwe wyposażenie techniczne i niezbędny sprzęt diagnostyczny oraz posiadanie przez te jednostki wykwalifikowanej kadry pracowniczej, a także zapewnienie sprawności technicznej opryskiwaczy, umożliwiające prawidłowe stosowanie środków ochrony roślin, oraz sposób przeprowadzania badań, pozwalający na dokładną i wiarygodną ocenę sprawności technicznej opryskiwaczy.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne dla opryskiwaczy, mając na uwadze zapewnienie ochrony zdrowia człowieka i zwierząt oraz ochrony środowiska.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz jednostek organizacyjnych upoważnionych do przeprowadzania badań opryskiwaczy z określeniem nazwy jednostki organizacyjnej, jej siedziby i adresu oraz zakresu udzielonego upoważnienia.

Art. 77.

1. Środki ochrony roślin na terenie otwartym stosuje się:

1) przy użyciu opryskiwaczy, jeżeli:

a) prędkość wiatru nie przekracza 3 m/s,

b) miejsce stosowania środka ochrony roślin jest oddalone o co najmniej 5 m od krawędzi jezdni dróg publicznych, z wyłączeniem dróg publicznych zaliczanych do kategorii dróg gminnych oraz powiatowych, i o co najmniej 20 m od pasiek, plantacji roślin zielarskich, rezerwatów przyrody, parków narodowych, stanowisk roślin objętych ochroną gatunkową, wód powierzchniowych oraz od granicy wewnętrznego terenu ochrony strefy pośredniej ujęć wody;

2) sprzętem agrolotniczym, jeżeli:

- a) jest on wyposażony w specjalne urządzenia do stosowania środków ochrony roślin oraz gdy do środka ochrony roślin zostanie dodana substancja obciążająca,
- b) wilgotność względna powietrza jest nie mniejsza niż 60 % i prędkość wiatru nie przekracza 3 m/s,
- c) powierzchnia upraw, na której stosuje się środek ochrony roślin, wynosi co najmniej 5 ha i jest oddalona o co najmniej 500 m od obiektów, o których mowa w pkt 1 lit. b, przy kierunku wiatru wiejącego w stronę tych obiektów.
2. Uprawy lub miejsca wymienione w ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. c, na które został zniesiony środek ochrony roślin lub istnieje podejrzenie takiego zniesienia, powinny być objęte właściwym okresem karencji i okresem prewencji.
3. Zabrania się stosowania:
- 1) środków ochrony roślin zaliczonych do bardzo toksycznych i toksycznych dla człowieka oraz środków chwastobójczych i desykantów przy użyciu sprzętu agrolotniczego;
 - 2) środków ochrony roślin bez zachowania okresu prewencji.

Rozdział 5

Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa

Art. 78.

Inspekcja realizuje zadania związane z nadzorem nad zdrowiem roślin, zapobieganiem zagrożeniom związanym z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nadzorem nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, określone w ustawie oraz w przepisach o nasiennictwie i przepisach innych ustaw.

Art. 79.

Do zakresu działania Inspekcji w ramach nadzoru nad zdrowiem roślin należą w szczególności następujące urzędowe działania:

- 1) kontrola fitosanitarna roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, podłoży i gleby oraz środków transportu, w miejscach wwozu i na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) ocena stanu zagrożenia roślin przez organizmy szkodliwe oraz prowadzenie ewidencji tych organizmów;
- 3) wydawanie decyzji w sprawie zwalczania organizmów szkodliwych;
- 4) ustalanie i doskonalenie metod oraz terminów zwalczania organizmów szkodliwych, a także zapobieganie ich rozprzestrzenianiu się;

- 5) wydawanie świadectw fitosanitarnych, paszportów roślin i zaświadczeń oraz nadzór nad jednostkami upoważnionymi do wypełniania formularzy paszportów roślin;
- 6) kontrola zabiegów oczyszczania, odkażania i przerobu roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 7) zawiadamianie organizacji ochrony roślin państwa, z którego pochodzą rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, o ich zatrzymaniu lub zniszczeniu;
- 8) nadzór nad wprowadzaniem, rozprzestrzenianiem oraz nad pracami z wykorzystaniem organizmów kwarantannowych, roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych przez organizmy kwarantannowe lub niespełniających wymagań specjalnych oraz roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczanie jest zakazane;
- 9) prowadzenie rejestru przedsiębiorców;
- 10) wydawanie certyfikatów dla producentów stosujących integrowaną produkcję roślin;
- 11) badania laboratoryjne roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów;
- 12) wydawanie decyzji w sprawie postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami podlegającymi granicznej kontroli fitosanitarnej.

Art. 80.

Do zakresu działania Inspekcji w ramach nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin należą w szczególności następujące urzędowe działania:

- 1) prowadzenie rejestru oraz kontrolowanie podmiotów prowadzących konfekcjonowanie lub obrót środkami ochrony roślin;
- 2) kontrola jakości środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu;
- 3) kontrola prawidłowości stosowania środków ochrony roślin;
- 4) upoważnianie jednostek organizacyjnych do wykonywania badań sprzętu do stosowania środków ochrony roślin oraz nadzór nad wykonywaniem tych badań i stanem technicznym tego sprzętu;
- 5) upoważnianie jednostek organizacyjnych do prowadzenia szkoleń i nadzór nad przeprowadzaniem tych szkoleń;
- 6) nadzór nad jednostkami upoważnionymi do przeprowadzania badań skuteczności środków ochrony roślin;
- 7) monitorowanie zużycia środków ochrony roślin.

Art. 81.

Do zakresu działania Inspekcji w ramach nadzoru nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, o którym mowa w przepisach o nasiennictwie, należą w szczególności następujące urzędowe działania:

- 1) ocena polowa, laboratoryjna i cech zewnętrznych materiału siewnego;
- 2) kontrola tożsamości materiału siewnego;
- 3) kontrola przestrzegania zasad i obowiązujących wymagań w zakresie wytwarzania, oceny, przechowywania i obrotu materiałem siewnym, w tym modyfikowanym genetycznie;
- 4) wydawanie akredytacji w zakresie pobierania próbek i oceny materiału siewnego oraz kontrola warunków ich przestrzegania;
- 5) wydawanie urzędowych etykiet i plomb oraz nadzór nad jednostkami upoważnionymi do wypełniania etykiet;
- 6) kontrola materiału siewnego wwożonego z państw trzecich oraz ustalanie stopni kwalifikacji tego materiału;
- 7) dokonywanie oceny materiału siewnego w przypadku złożenia odwołania od oceny wykonanej przez akredytowane podmioty.

Art. 82.

1. Nadzór nad wykonywaniem zadań Inspekcji, o których mowa w art. 79-81, sprawuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

2. Zadania Inspekcji wykonują następujące organy:

- 1) Główny Inspektor;
- 2) wojewoda, przy pomocy wojewódzkiego inspektora jako kierownika wojewódzkiej inspekcji ochrony roślin i nasiennictwa wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.

Art. 83.

1. Główny Inspektor jest centralnym organem administracji rządowej, podległym ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

2. Główny Inspektor jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora.

3. Zastępców Głównego Inspektora powołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Głównego Inspektora. Minister właściwy do spraw rolnictwa odwołuje, na wniosek Głównego Inspektora, jego zastępców.

3a. (uchylony).

3b. (uchylony).

3c. Stanowisko Głównego Inspektora może zajmować osoba, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Głównego Inspektora.

3d. Informację o naborze na stanowisko Głównego Inspektora ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

3e. Termin, o którym mowa w ust. 3d pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

3f. Nabór na stanowisko Głównego Inspektora przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie

zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

3g. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 3f, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

3h. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3g, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

3i. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

3j. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

3k. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

3l. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

3m. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Główny Inspektor.

3n. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 3c-3l.

4. Główny Inspektor wykonuje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanego dalej „Głównym Inspektoratem”.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze zarządzenia, nadaje statut Głównemu Inspektoratowi.

6. Statut Głównego Inspektoratu określa w szczególności organizację wewnętrzną tego Inspektoratu, w tym rodzaje komórek organizacyjnych wchodzących w jego skład.

Art. 84.

1. Główny Inspektor koordynuje i nadzoruje działalność wojewódzkich inspektorów.

2. Główny Inspektor, w celu usprawnienia i ujednolicenia działania Inspekcji, może wydawać wojewódzkim inspektorom wiążące wytyczne i polecenia.

3. Wytyczne i polecenia, o których mowa w ust. 2, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 85.

Do zakresu zadań Głównego Inspektora należy również:

1) ustalanie kierunków działania Inspekcji;

2) inicjowanie i organizowanie szkoleń oraz doskonalenia zawodowego dla pracowników Inspekcji;

3) kontrola wojewódzkich inspektorów z zakresu spraw związanych z ochroną roślin i nasiennictwem;

4) określenie sposobów współdziałania Inspekcji z innymi organami administracji publicznej;

5) (uchylony);

6) reprezentowanie Inspekcji na zewnątrz;

7) upoważnianie innych osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej do wykonywania zadań Inspekcji w zakresie:

a) przeprowadzania kontroli, w tym pobierania prób, oceny i badań laboratoryjnych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów,

b) przeprowadzania kontroli warunków wykonania zabiegów zapobiegających rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych, wymaganych w przepisach innych państw,

c) przeprowadzania kontroli jednostek upoważnionych do prowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy,

d) przeprowadzania kontroli jednostek upoważnionych do badań skuteczności działania środków ochrony roślin, prowadzonych w ramach dopuszczania ich do obrotu,

e) wydawania certyfikatów dla producentów stosujących integrowaną produkcję,

f) zaopatrywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów bądź dokumentów im towarzyszących w oznakowania wymagane w przepisach innych państw.

Art. 85a.

Główny Inspektor jest organem właściwym do prowadzenia rejestru umów w sprawach rozmnażania nasion w państwach trzecich, zgodnie z rozporządzeniem nr 2514/78/EWG z dnia 26 października 1978 r. w sprawie rejestracji w Państwach Członkowskich umów w sprawach rozmnażania nasion w państwach trzecich (Dz. Urz. WE L 301 z 28.10.1978, z późn. zm.).

Art. 86.

1. Główny Inspektor współpracuje i reprezentuje Inspekcję przed organami Unii Europejskiej i państw trzecich oraz innymi organizacjami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem, właściwymi do spraw zdrowia roślin i nasiennictwa.

2. Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej wszelkie informacje wymagane przez tę Komisję z zakresu ochrony roślin i nasiennictwa.

3. Główny Inspektor może wystąpić z wnioskiem do Komisji Europejskiej o wsparcie finansowe na cele fitosanitarne i jest odpowiedzialny za prawidłowe wydatkowanie przyznanych środków.

Art. 87.

Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy mogą inicjować, organizować i prowadzić działalność informacyjną dla podmiotów podlegających nadzorowi Inspekcji oraz prowadzić szkolenia z zakresu zwalczania organizmów szkodliwych, stosowania środków ochrony roślin i nasiennictwa.

Art. 88.

1. **[2] Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, za zgodą Głównego Inspektora.**

2. Zastępców wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora.

3. Wojewódzki inspektor wykonuje zadania Inspekcji na obszarze województwa, przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, zwanego dalej „wojewódzkim inspektoratem”.

4. Wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora, złożony po uzgodnieniu z Głównym Inspektorem, może tworzyć i znosić delegatury oraz oddziały wojewódzkiego inspektoratu.

Art. 89.

1. Główny Inspektorat i wojewódzki inspektorat są jednostkami budżetowymi.

2. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, jest wojewódzki inspektor i jako organ wyższego stopnia – Główny Inspektor.

3. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy używają pieczęci okrągłej z wizerunkiem orła.

4. Główny Inspektor może podejmować wszelkie czynności należące do zakresu zadań wojewódzkiego inspektora, jeżeli jest to:

1) wskazane ze względu na szczególną wagę lub złożoność sprawy lub

2) związane z wydatkowaniem środków na cele fitosanitarne.

Art. 90.

1. (uchylony).

1a. Wojewódzkim inspektorem i jego zastępcą może być osoba, która posiada wyższe wykształcenie rolnicze oraz co najmniej 2-letni staż pracy.

2. Kandydaci na stanowiska wojewódzkiego inspektora oraz na ich zastępców są wyłaniani w wyniku postępowania kwalifikacyjnego przeprowadzanego przez Głównego Inspektora.

2a. Kandydatami na stanowiska, o których mowa w ust. 2, mogą być osoby, które zdały egzamin, o którym mowa w art. 91 ust. 2 pkt 3. W razie nieposiadania zaświadczenia potwierdzającego zdanie tego egzaminu, kandydat zdaje egzamin przed Głównym Inspektorem.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 2, w tym w szczególności sposób ogłaszania o zamiarze przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, oraz skład i zasady działania komisji kwalifikacyjnej, a także szczegółowe wymagania odnośnie kandydatów, mając na uwadze dobór osób o odpowiednich kwalifikacjach i umiejętnościach.

Art. 91.

1. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy mogą upoważniać na piśmie pracowników Inspekcji, zwanych dalej „państwowymi inspektorami”, do załatwiania spraw w ich imieniu, w tym do przeprowadzania czynności kontrolnych, wydawania decyzji administracyjnych, oraz prowadzą rejestr tych upoważnień.

2. Państwowym inspektorem może być osoba, która:

1) ukończyła studia wyższe na kierunku rolnictwo, ogrodnictwo lub kierunku pokrewnym albo posiada dyplom uzyskany w szkołach wyższych za granicą uznany zgodnie z odrębnymi przepisami za równoważny z dyplomem uzyskiwanym w kraju;

2) odbyła służbę przygotowawczą;

3) zdała egzamin przed komisją powołaną przez Głównego Inspektora z zakresu znajomości przepisów dotyczących spraw ochrony roślin i nasiennictwa, potwierdzony zaświadczeniem.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, wydaje Główny Inspektor i jest ono ważne przez okres 5 lat.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) numer upoważnienia;

2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej;

3) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub wykonywanej funkcji;

4) termin ważności upoważnienia;

5) datę i miejsce jego wydania.

4a. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, do przeprowadzania czynności kontrolnych zawiera ponadto:

1) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia kontroli;

2) oznaczenie organu przeprowadzającego kontrolę;

3) określenie zakresu kontroli;

4) oznaczenie podmiotu objętego kontrolą;

5) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;

6) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego podmiotu.

5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, może być w każdym czasie cofnięte, w szczególności w przypadku niewłaściwego wykonywania zadań przez państwowego inspektora.

Art. 92.

1. Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy oraz ich zastępcy, a także państwowi inspektorzy, są uprawnieni do:

1) wstępu na wszystkie grunty, w tym leśne, oraz do wszelkich pomieszczeń, środków transportu i obiektów, w których są lub były uprawiane, wytwarzane, przewożone lub przechowywane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, a także środki ochrony roślin, materiał siewny i opryskiwacze, oraz na teren portów, przystani, lotnisk, stacji kolejowych, urzędów pocztowych, przejść granicznych, w celu przeprowadzenia kontroli wynikających z przepisów ustawy i przepisów o nasiennictwie;

2) kontroli dokumentów, żądania pisemnych lub ustnych informacji, wyjaśnień oraz dostępu do wszelkich danych, w tym również prowadzonych w formie elektronicznej, mających związek z przedmiotem kontroli i dotyczących spraw ochrony roślin i nasiennictwa;

3) bezpłatnego pobierania, za pokwitowaniem, prób roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, środków ochrony roślin lub materiału siewnego, w ilości niezbędnej do wykonania badań.

2. Do czynności, o których mowa w ust. 1, Główny Inspektor i wojewódzcy inspektorzy mogą upoważniać pracowników Inspekcji niebędących państwowymi inspektorami i osoby niebędące pracownikami Inspekcji.

Art. 93.

1. Państwowy inspektor wszczyna i prowadzi postępowanie kontrolne po okazaniu legitymacji służbowej i upoważnienia, o którym mowa w art. 91 ust. 1.

2. Państwowi inspektorzy w związku z wykonywaniem czynności kontrolnych korzystają ze szczególnej ochrony prawnej przewidzianej w odrębnych przepisach dla funkcjonariuszy publicznych.

3. Państwowy inspektor przeprowadzający czynności kontrolne nie ma obowiązku uzyskiwania przepustek przewidzianych w regulaminie wewnętrznym podmiotu kontrolowanego oraz nie podlega rewizji osobistej.

4. W szczególnych przypadkach Główny Inspektor może przeprowadzać czynności kontrolne przy pomocy państwowych inspektorów bez względu na obszar działania inspektoratów, w których ci inspektorzy są zatrudnieni.

Art. 94.

1. Czynności kontrolne przeprowadza się w miejscach i w czasie wykonywania działalności lub w siedzibie podmiotu kontrolowanego, w jego obecności lub w obecności osoby upoważnionej przez ten podmiot.

2. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzane także w siedzibie Głównego Inspektora lub wojewódzkich inspektorów, jeżeli jest to niezbędne do właściwego prowadzenia i wyjaśnienia sprawy.

3. Państwowy inspektor przeprowadza czynności kontrolne w sposób jak najmniej zakłócający funkcjonowanie podmiotu kontrolowanego.

Art. 95.

1. W toku postępowania kontrolnego państwowy inspektor może w szczególności:

1) dokonywać oględzin roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, materiału siewnego, środków ochrony roślin, opryskiwaczy, obiektów, pomieszczeń, środków przewozowych i innych rzeczy, w zakresie objętym kontrolą;

2) pobierać próby roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, materiału siewnego i środków ochrony roślin, w celu poddania ich analizom laboratoryjnym;

3) dokonywać sprawdzania akt i dokumentów oraz ewidencji i informacji lub danych w zakresie objętym kontrolą, sporządzania ich niezbędnych kopii, potwierdzonych przez podmiot kontrolowany lub osoby, o których mowa w art. 94 ust. 1, oraz urzędowego tłumaczenia na język polski, w przypadku gdy są sporządzone w języku obcym;

4) dokonywać badania przebiegu określonych czynności;

5) legitymować osoby w celu stwierdzenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby postępowania kontrolnego;

6) żądać od podmiotu kontrolowanego lub jego przedstawiciela niezwłocznego usunięcia uchybień porządkowych i organizacyjnych;

7) żądać od podmiotu kontrolowanego lub jego przedstawiciela udzielania, w wyznaczonym terminie, pisemnych lub ustnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli;

8) przesłuchiwać osoby w charakterze strony lub świadka, jeżeli jest to niezbędne do wyczerpującego wyjaśnienia okoliczności sprawy;

9) zasięgać opinii biegłych, jeżeli jest to niezbędne na potrzeby postępowania kontrolnego;

10) zabezpieczać dowody;

11) nałożyć, w celu uniemożliwienia zmiany tożsamości lub zdrowotności roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów lub zmiany tożsamości środków ochrony roślin, plomby ze znakiem Inspekcji na:

a) pomieszczenia lub obiekty, w których są przechowywane lub magazynowane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, lub środki ochrony roślin,

b) środki transportu, w których są przemieszczane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, lub środki ochrony roślin,

c) opakowania, w których są przechowywane, magazynowane lub przemieszczane rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, lub środki ochrony roślin.

1a. Plomby, o których mowa w ust. 1 pkt 11:

1) udostępnia Główny Inspektor;

2) są zdejmowane przez:

a) wojewódzkiego inspektora,

b) organy celne lub inne uprawnione organy,

c) odbiorcę roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub środków ochrony roślin po ich dostarczeniu do miejsca przeznaczenia,

d) inne osoby, za zgodą wojewódzkiego inspektora.

2. Podmiot kontrolowany jest obowiązany umożliwić inspektorowi dokonanie czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 1.

3. Uzyskane w wyniku czynności kontrolnych akta, dokumenty, ewidencje, informacje lub dane mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu realizacji zadań Inspekcji i nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie wymaga tego dobro publiczne lub jeżeli nie wynika to z odrębnych przepisów.

Art. 96.

1. Zabezpieczenie dowodów na czas niezbędny do przeprowadzenia czynności kontrolnych następuje na podstawie postanowienia o zabezpieczeniu.

2. Zabezpieczeniu, o którym mowa w ust. 1, podlegają w szczególności rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, materiał siewny, środki ochrony roślin, akta, dokumenty, ewidencje, informacje lub dane, jeżeli stanowią lub mogą stanowić dowód nieprawidłowości lub uzasadnionych podejrzeń co do ich występowania, stwierdzonych w toku postępowania kontrolnego, z wyłączeniem roślin lub produktów ulegających łatwemu zepsuciu.

3. Na postanowienie o zabezpieczeniu przysługuje zażalenie do Głównego Inspektora.

4. Do postanowień o zabezpieczeniu stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 97.

Zabezpieczenie dowodów, o których mowa w art. 96 ust. 2, następuje przez dokonanie jednej z następujących czynności:

1) oddanie dowodów na przechowanie przez podmiot kontrolowany w oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym lub zaplombowanym pomieszczeniu albo

2) opieczętowanie dowodów i oddanie ich za pokwitowaniem na przechowanie podmiotowi kontrolowanemu, o którym mowa w art. 94 ust. 1, albo

3) zabranie dowodów, za pokwitowaniem, do przechowania przez Głównego Inspektora lub wojewódzkiego inspektora w przypadku braku możliwości zabezpieczenia i przechowywania dowodów przez podmiot kontrolowany.

Art. 98.

1. Z przeprowadzonych czynności i ustaleń kontrolnych sporządza się protokół kontroli w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostawia się podmiotowi kontrolowanemu.

2. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

1) czas trwania postępowania kontrolnego;

2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej inspektora przeprowadzającego czynności kontrolne;

3) nazwę, siedzibę i adres podmiotu kontrolowanego;

4) opis stanu faktycznego, stwierdzonego w toku przeprowadzanego postępowania kontrolnego, ze szczególnym uwzględnieniem ujawnionych nieprawidłowości wraz z określeniem naruszonego przepisu ustawy, przepisów o nasiennictwie lub przepisów innych ustaw;

5) opis nieprawidłowości usuniętych w toku kontroli;

6) informację o zabezpieczonych dowodach i pobranych próbach;

7) ewentualne zalecenia pokontrolne.

3. Protokół kontroli podpisuje państwowy inspektor i podmiot kontrolowany. Odmowę podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany odnotowuje się w protokole kontroli. Odmowa podpisania protokołu kontroli nie stanowi przeszkody do prowadzenia dalszego postępowania.

4. Podmiot kontrolowany może zgłosić do ustaleń zawartych w protokole kontroli umotywowane zastrzeżenia, w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu, do organu zlecającego kontrolę.

5. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 4, organ zlecający kontrolę rozpatruje wniesione zastrzeżenia w ciągu 7 dni od dnia ich wniesienia i, jeżeli to konieczne, zleca przeprowadzenie dodatkowej kontroli. W przypadku uznania zgłoszonych zastrzeżeń wprowadza się zmiany w formie aneksu do protokołu.

6. Aneks do protokołu, o którym mowa w ust. 5, podpisuje przeprowadzający czynności kontrolne, sporządzający aneks i podmiot kontrolowany.

7. W przypadku nieuznania zastrzeżeń w całości lub w części organ zlecający kontrolę przekazuje niezwłocznie swoje stanowisko na piśmie zgłaszającemu zastrzeżenia.

Art. 99.

Podmiot kontrolowany jest obowiązany poinformować organ Inspekcji o sposobie wykonania zaleceń pokontrolnych.

Art. 100.

1. Przepisów art. 98 i 99 nie stosuje się przy przeprowadzaniu granicznej kontroli fitosanitarnej.
2. Przepisy art. 93–98 stosuje się odpowiednio do osób upoważnionych na podstawie art. 92 ust. 2.

Art. 101.

1. Pracownicy Inspekcji podczas wykonywania czynności służbowych związanych z graniczną kontrolą fitosanitarną są obowiązani do noszenia umundurowania i odznaki Inspekcji.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady przydziału umundurowania i okres jego zużycia,
 - 2) wzory, kolory i normy umundurowania,
 - 3) wzór odznaki,
 - 4) szczegółowe zasady i sposób noszenia umundurowania i odznaki,
 - 5) wysokość i warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz za okresowe czyszczenie munduru,
 - 6) stanowiska pracy, na których zatrudnione osoby są uprawnione do noszenia umundurowania i odznaki, w zależności od rodzaju i zakresu wykonywanych zadań
- biorąc pod uwagę ilość i rodzaje składników umundurowania oraz okres używalności tych składników.

Art. 102.

1. Właściwe organy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Policji, Straży Granicznej, Służby Celnej i Inspekcji Transportu Drogowego współdziałają z właściwymi organami Inspekcji w zakresie wykonywania jej zadań, w szczególności przy przeprowadzaniu czynności kontrolnych lub egzekucyjnych.

2. Główny Inspektor w drodze porozumień zawieranych z właściwymi organami jednostek i służb, o których mowa w ust. 1, ustala szczegółowy sposób współdziałania Inspekcji z tymi jednostkami i służbami.

Art. 103.

1. Inspekcja może świadczyć usługi w zakresie:

1) pobierania prób, przeprowadzania badań makroskopowych i laboratoryjnych oraz dokonywania oceny organoleptycznej – na zlecenie wnioskodawcy;

2) przeprowadzania szkoleń;

3) sprzedaży etykiet, formularzy etykiet, paszportów roślin, formularzy paszportów roślin lub plomb urzędowych w rozumieniu przepisów o nasiennictwie oraz wydawnictw, a także usług informatycznych;

4) sprzedaży roślin i produktów roślinnych z obiektów szklarniowych oraz usług związanych z wykorzystaniem tych obiektów w okresie, w którym nie są wykorzystywane do zadań Inspekcji.

1a. Inspekcja świadczy usługi polegające na ocenie organoleptycznej, badaniach makroskopowych oraz badaniach laboratoryjnych, o których mowa w art. 10a ust. 1, art. 16 ust. 4 i 4a oraz art. 18 ust. 6 pkt 2 lit. b i ust. 6a, oraz pobieraniu prób do tych badań.

2. (uchylony).

3. (uchylony).

4. Stawki opłat za sprzedaż wydawnictw i usług informatycznych oraz za czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 4, ustala Główny Inspektor lub wojewódzki inspektor, na podstawie poniesionych wydatków.

5. Jeżeli w wyniku badań laboratoryjnych, o których mowa w ust. 1, stwierdzono organizmy kwarantannowe, opłaty nie pobiera się.

Art. 104.

Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za:

1) usługi, o których mowa w art. 103 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 1a,

2) wydawanie etykiet, paszportów roślin lub plomb urzędowych lub wydawanie formularzy paszportów roślin w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 15

– mając na uwadze w szczególności rzeczywiste koszty wykonania badań, koszty dojazdu, wielkość partii lub przesyłek poddanych kontroli, wielkość badanych prób, koszty związane z prowadzeniem szkoleń oraz koszty przygotowania etykiet, paszportów roślin i plomb urzędowych.

Art. 105.

(uchylony).

Art. 106.

Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową organizację Inspekcji, siedziby i obszar działania wojewódzkich inspektoratów oraz wzór legitymacji służbowej pracowników Inspekcji, a także tryb jej wydawania i wymiany, uwzględniając zakres zadań Inspekcji i sposób ich realizacji.

Rozdział 6

Odpowiedzialność za naruszenie przepisów ustawy

Art. 107.

1. Kto:

1) wprowadza, przemieszcza, hoduje lub przechowuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej organizmy szkodliwe bez pozwolenia lub dokumentu przewozowego, o których mowa w art. 6 ust. 1, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 1 i art. 35,

2) uniemożliwia lub utrudnia Inspekcji wykonywanie czynności urzędowych,

3) nie współdziała z wojewódzkim inspektorem przy wykonywaniu czynności kontrolnych,

3a) w przypadku roślin, przy uprawie których nie była stosowana integrowana produkcja, posługuje się certyfikatem poświadczającym stosowanie integrowanej produkcji,

4) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2 albo art. 14 ust. 1,

5) nie wykonuje nakazów lub zakazów wprowadzonych na podstawie art. 8 ust. 5,

5a) nie informuje na piśmie wojewódzkiego inspektora o zamiarze podjęcia działalności w zakresie przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez organizm kwarantannowy lub nie informuje wojewódzkiego inspektora o zamiarze rozpoczęcia przetwarzania każdej partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez organizm kwarantannowy w terminach, o których mowa w art. 8a ust. 2 lub 3,

6) nie przestrzega wymagań, o których mowa w art. 34 ust. 5 i 6,

7) nie poinformuje o uwolnieniu się do środowiska organizmów kwarantannowych,

8) wprowadza lub przemieszcza rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, niespełniające wymagań, o których mowa w art. 12 ust. 1,

9) wprowadza rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zakazane,

- 10) wprowadza lub przemieszcza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niespełniające wymagań, o których mowa w art. 15 ust. 1 i art. 17 ust. 1,
- 10a) nie przechowuje paszportów roślin przez okres, o którym mowa w art. 16 ust. 21,
- 10b) nie będąc do tego upoważnionym zdejmuje plomby, o których mowa w art. 18 ust. 6b lub art. 95 ust. 1 pkt 11,
- 11) nie przestrzega przepisów wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3,
- 12) przemieszcza przez strefę chronioną lub w obrębie tej strefy rośliny, produkty roślinne lub przedmioty niespełniające warunków, o których mowa w art. 36 ust. 5,
- 13) wprowadza do obrotu zaprawiony materiał siewny w opakowaniach nieodpowiadających warunkom, o których mowa w art. 62 ust. 3,
- 14) wprowadza do obrotu zaprawiony materiał siewny zawierający środki ochrony roślin niedopuszczone do obrotu lub zastosowane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 15) stosuje materiał siewny zawierający środki ochrony roślin do innych celów niż siew lub sadzenie,
- 15a) nie informuje wojewódzkiego inspektora o zamiarze wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środków ochrony roślin niedopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w terminie, o którym mowa w art. 61 ust. 3,
- 16) prowadzi konfekcjonowanie lub obrót środkami ochrony roślin, nie posiadając wymaganego aktualnego zaświadczenia o ukończeniu szkolenia,
- 17) sprzedaje środki ochrony roślin zaliczane do bardzo toksycznych i toksycznych dla człowieka osobom nieposiadającym aktualnego zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin, o którym mowa w art. 66 ust. 1,
- 18) nie prowadzi ewidencji nabywców środków ochrony roślin zaliczanych do bardzo toksycznych lub toksycznych dla człowieka lub nie przechowuje jej przez okres 2 lat,
- 19) sprzedaje środki ochrony roślin w opakowaniach zastępczych,
- 20) sprzedaje środki ochrony roślin przy zastosowaniu automatów lub samoobsługi, w handlu okrężnym oraz osobom nietrzeźwym lub niepełnoletnim,
- 21) sprzedaje środki ochrony roślin w pomieszczeniach, w których jest prowadzona sprzedaż żywności lub pasz,
- 22) sprzedaje środki ochrony roślin w opakowaniach niezawierających aktualnej etykiety-instrukcji stosowania,
- 23) podaje informacje niezgodnie z etykietą-instrukcją stosowania,

- 24) stosuje środki ochrony roślin niedopuszczone do obrotu lub w sposób niezgodny z etykietą-instrukcją stosowania,
- 25) stosuje niedozwolone środki ochrony roślin na roślinach uprawnych w strefach ochronnych źródeł, ujęć wody lub na terenach uzdrowisk, otulin parków narodowych i rezerwatów przyrody,
- 26) nie prowadzi ewidencji wykonywanych zabiegów przy użyciu środków ochrony roślin lub nie przechowuje jej przez okres dwóch lat,
- 27) stosuje środki ochrony roślin lub uprawia rośliny wbrew zakazom, ograniczeniom lub warunkom określonym przez wojewodę,
- 28) wykonuje zabiegi środkami ochrony roślin, nie mając wymaganego aktualnego zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin,
- 29) wprowadza do obrotu opryskiwacze bez ważnego dokumentu potwierdzającego ich sprawność techniczną,
- 30) stosuje środki ochrony roślin sprzętem niesprawnym technicznie lub uchyla się od obowiązku przeprowadzania technicznego badania opryskiwaczy,
- 31) stosuje środki ochrony roślin niezgodnie z obowiązującymi zasadami ich stosowania
- podlega karze grzywny.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 orzekanie następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Art. 108.

1. Kto:

- 1) sprzedaje środki ochrony roślin niedopuszczone do obrotu – wycofuje je z obrotu na własny koszt oraz wnosi na rachunek wojewódzkiego inspektoratu właściwego ze względu na swoją siedzibę albo miejsce zamieszkania opłatę sankcyjną w wysokości stanowiącej 200 % kwoty wartości sprzedanych środków ochrony roślin według ceny ich sprzedaży, zgodnie z wystawionym dokumentem sprzedaży;
- 2) prowadzi obrót lub konfekcjonowanie środkami ochrony roślin bez wpisu do rejestru – wnosi na rachunek wojewódzkiego inspektoratu właściwego ze względu na swoją siedzibę albo miejsce zamieszkania opłatę sankcyjną w wysokości 2 270 zł;
- 3) wprowadza lub przemieszcza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, które są szczególnie podatne na porażenie przez organizmy kwarantannowe, bez wpisu do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 – wnosi na rachunek wojewódzkiego inspektoratu właściwego ze względu na swoją siedzibę albo miejsce zamieszkania opłatę sankcyjną w wysokości 2 270 zł.

2. Opłatę sankcyjną, o której mowa w ust. 1 pkt 1–3, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotu.
3. Opłata sankcyjna stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek właściwego wojewódzkiego inspektoratu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca tę opłatę stała się ostateczna.
4. Opłaty sankcyjnej nie określa się, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym popełniono czyn stanowiący podstawę określenia tej opłaty, upłynęło 5 lat.
5. Określonej opłaty sankcyjnej nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o jej określeniu.
6. Bieg przedawnienia, o którym mowa w ust. 5, przerywa się przez zastosowanie środka egzekucyjnego, o którym podmiot został powiadomiony.
7. Po przerwaniu biegu przedawnienia, biegnie ono na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zastosowano środek egzekucyjny.
8. Od nieuiszczonych w terminie opłat sankcyjnych pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości i na zasadach obowiązujących dla zaległości podatkowych.
9. Egzekucja określonych opłat sankcyjnych wraz z odsetkami za zwłokę następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 109.

(uchylony).

Art. 110.

(pominięty).

Art. 111.

1. Pracownicy Głównego Inspektoratu Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz pracownicy wojewódzkich inspektoratów Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odpowiednio pracownikami Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa w rozumieniu przepisów tej ustawy.

2. Przepisy art. 90 ust. 1 oraz art. 91 ust. 2 pkt 1 nie dotyczą pracowników, o których mowa w ust. 1.

3. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, którzy otrzymali upoważnienia Głównego Inspektora lub wojewódzkiego inspektora do załatwiania spraw w ich imieniu, są obowiązani spełnić wymagania, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt 3, w terminie do 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 112.

Ilekoć w obowiązujących przepisach jest mowa o Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa utworzonej na podstawie ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253, z późn. zm.), należy przez to rozumieć Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa określoną w niniejszej ustawie.

Art. 113.

Do spraw w zakresie dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu i stosowania, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem przepisów dotyczących klasyfikacji środków ochrony roślin i treści etykiety-instrukcji stosowania.

Art. 114.

W przypadku gdy obowiązki w zakresie zwalczania organizmów szkodliwych zostały określone w decyzji wydanej przez wojewódzkiego inspektora na podstawie dotychczasowych przepisów, a następnie szczegółowe sposoby postępowania przy zwalczaniu tych organizmów i zapobieganiu ich rozprzestrzeniania się zostały określone na podstawie przepisów art. 10, w sposób inny niż określony w decyzji wojewódzkiego inspektora, wojewódzki inspektor uchyla decyzję i określa obowiązki w zakresie zwalczania danego organizmu szkodliwego i zapobiegania jego rozprzestrzeniania się na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 115.

Z dniem wejścia w życie ustawy do niewniesionych w terminie należności pieniężnych z tytułu opłat stanowiących dochód państwa wynikających z przepisów dotychczasowych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz przepisy o umarzaniu należności państwowych.

Art. 116.

Zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie obrotu, konfekcjonowania lub stosowania środków ochrony roślin wydane na podstawie dotychczasowych przepisów tracą ważność po upływie 5 lat od dnia ich wydania.

Art. 116a.

Zezwolenie na prowadzenie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, upoważnienia jednostek organizacyjnych do prowadzenia szkoleń w zakresie

konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin, w zakresie wykonywania zabiegów środków ochrony roślin oraz upoważnienia do przeprowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność.

Art. 117.

1. Zezwolenia na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu i stosowania wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność, z wyjątkiem zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających substancję aktywną niedopuszczoną do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską.

2. Podmiot posiadający zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania, zawierającego substancję aktywną dopuszczoną do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską, jest obowiązany do przedstawienia:

1) wyników badań, informacji, danych oraz ocen dotyczących tożsamości i właściwości substancji aktywnej, potwierdzających, że substancja ta nie różni się istotnie odnośnie stopnia czystości oraz rodzaju zanieczyszczeń i spełnia wymagania określone w przepisach szczególnych Unii Europejskiej dla tej substancji;

2) dokumentacji, o której mowa w art. 39 ust. 4 pkt 2 i 3.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, terminy realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze zapobieganie zagrożeniom dla zdrowia człowieka, zwierząt oraz środowiska, a także ustalenia dokonane w tym zakresie z Komisją Europejską.

4. Przepisu ust. 2 pkt 2 nie stosuje się do środka ochrony roślin zawierającego kilka substancji aktywnych wymienionych w rozporządzeniach Komisji Europejskiej [3], jeżeli Komisja Europejska nie podjęła decyzji w sprawie dopuszczenia do stosowania w środkach ochrony roślin wszystkich substancji aktywnych tego środka.

5. Jeżeli środek ochrony roślin zawiera substancję aktywną wymienioną w rozporządzeniach Komisji Europejskiej i w stosunku do której Komisja Europejska nie podjęła decyzji w sprawie dopuszczenia do stosowania w środkach ochrony roślin, zezwolenie na dopuszczenie do obrotu danego środka ochrony roślin wydaje się na podstawie przepisów dotychczasowych, określających wymagania w zakresie szczegółowej dokumentacji środka ochrony roślin niezbędnej do przeprowadzenia badań skuteczności jego działania i do wydania opinii w sprawie jego szkodliwości dla zdrowia człowieka, zwierząt oraz dla środowiska.

6. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 5, Komisja Europejska podjęła decyzję o:

1) niedopuszczeniu substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin – zezwolenie na dopuszczenie do obrotu i stosowania środka ochrony roślin zawierającego tę substancję podlega cofnięciu;

2) dopuszczeniu substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin – podmiot posiadający zezwolenie na dopuszczenie do obrotu i stosowania środka ochrony roślin

zawierającego tę substancję aktywną jest obowiązany do przedstawienia wyników badań, informacji, danych oraz ocen, o których mowa w art. 39 ust. 4 pkt 2–4, w celu opracowania ocen i raportów w terminie określonym przez Komisję Europejską.

7. Termin określony przez Komisję Europejską, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, nie ma zastosowania do substancji aktywnych, dla których został ustalony okres przejściowy w Traktacie między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczący przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej, podpisanym w dniu 16 kwietnia 2003 r. w Atenach.

8. W przypadku utraty ważności zezwoleń na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu i stosowania, wydanych na podstawie przepisów dotychczasowych, przepis art. 46 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 118.

Jeżeli badania, o których mowa w art. 39 ust. 4 pkt 3 i 4, zostały wykonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy lub jeżeli metody tych badań nie zostały określone w przepisach o substancjach i preparatach chemicznych, minister właściwy do spraw rolnictwa może uznać, w drodze postanowienia, badania, jeżeli zostały one wykonane metodami, które są uznane przez organizacje międzynarodowe.

Art. 119.

Wykorzystanie danych zawartych w dokumentacji środka ochrony roślin, dopuszczonego do obrotu przed podjęciem decyzji przez Komisję Europejską o dopuszczeniu jego substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin, odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 120.

1. Środki ochrony roślin dopuszczone do obrotu i stosowania w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy klasyfikuje się pod względem stwarzania przez nie zagrożeń dla zdrowia człowieka, pszczół i organizmów wodnych, zgodnie z przepisami o substancjach i preparatach chemicznych, w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Koszty związane z klasyfikowaniem środków ochrony roślin, o których mowa w ust. 1, pokrywa podmiot wymieniony w art. 39 ust. 1.

Art. 121.

(pominięty).

Art. 121a.

Podmioty wpisane do rejestru producentów na podstawie dotychczasowych przepisów, stają się podmiotami wpisanymi do rejestru przedsiębiorców w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 122.

Zezwolenia na hodowlę lub przetrzymywanie organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania wydane na podstawie przepisów dotychczasowych tracą moc po upływie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 123.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 35 ust. 5, art. 36 ust. 8, art. 38, art. 47 ust. 2 i art. 47 a ust. 5 ustawy z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1398 i Nr 238, poz. 2019 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1299 i Nr 208, poz. 2020) zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 37 ust. 7, art. 40 ust. 7, art. 43 ust. 5, art. 45 ust. 3, art. 60, art. 75 ust. 6, art. 76 ust. 7 i 8, art. 101 ust. 2 i art. 104 pkt 1 niniejszej ustawy.

Art. 124.

(pominięty).

Art. 125.

Traci moc ustawa z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1398 i Nr 238, poz. 2019 oraz z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1299 i Nr 208, poz. 2020).

Art. 126.

Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem:

1) art. 6–8, art. 10, art. 12 ust. 1–3 oraz ust. 5 i 6, art. 13, art. 14, art. 15 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a i c, pkt 3 i 4 oraz ust. 3–8, art. 16 ust. 1 pkt 1, ust. 2–14, art. 17, art. 18, art. 19 ust. 1, art. 20, art. 22 ust. 1 i 2, art. 33–35 i art. 104 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 marca 2004 r.;

2) art. 32, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Rady 69/464/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania raka ziemniaczanego (Dz. Urz. WE L 323 z 24.12.1969, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 172, z późn. zm.),
- 2) dyrektywy Rady 69/465/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania mątwika ziemniaczanego (Dz. Urz. WE L 323 z 24.12.1969, str. 3, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 174, z późn. zm.),
- 3) dyrektywy Rady 69/466/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania tarcznika niszczyiela (Dz. Urz. WE L 323 z 24.12.1969, str. 5, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 176, z późn. zm.),
- 4) dyrektywy Rady 74/556/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r. ustanawiającej szczegółowe przepisy dotyczące środków przejściowych odnoszących się do handlu i dystrybucji produktów toksycznych i działalności w tym zakresie, związanych z profesjonalnym wykorzystaniem tych produktów, z działalnością pośredników włącznie (Dz. Urz. WE L 307 z 18.11.1974, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 34),
- 5) dyrektywy Rady 74/557/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r. w sprawie osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek oraz pośredników zajmujących się handlem i dystrybucją produktów toksycznych (Dz. Urz. WE L 307 z 18.11.1974, str. 5, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 38, z późn. zm.),
- 6) dyrektywy Rady 74/647/EWG z dnia 9 grudnia 1974 r. w sprawie zwalczania zwójek występujących na goździku (Dz. Urz. WE L 352 z 28.12.1974, str. 41; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 2, str. 58),
- 7) dyrektywy Rady 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 r. zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 33 z 08.02.1979, str. 36, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 4, str. 33, z późn. zm.),
- 8) dyrektywy Komisji 83/131/EWG z dnia 14 marca 1983 r. zmieniającej załącznik do dyrektywy Rady 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 91 z 09.04.1983, str. 35; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 250),
- 9) dyrektywy Komisji 85/298/EWG z dnia 22 maja 1985 r. zmieniającej po raz drugi załącznik do dyrektywy Rady 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 154 z 13.06.1985, str. 48; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 171),
- 10) dyrektywy Rady 86/214/EWG z dnia 26 maja 1986 r. zmieniającej dyrektywę 79/117/EWG zakazującą wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 152 z 06.06.1986, str. 45; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 36),
- 11) dyrektywy Rady 86/355/EWG z dnia 21 lipca 1986 r. zmieniającej dyrektywę 79/117/EWG zakazującą wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 212 z 02.08.1986, str. 33; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 72),
- 12) dyrektywy Komisji 87/477/EWG z dnia 9 września 1987 r. zmieniającej po raz trzeci załącznik do dyrektywy Rady 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 273 z 26.09.1987, str. 40; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 294),
- 13) dyrektywy Rady 89/365/EWG z dnia 30 maja 1989 r. zmieniającej dyrektywę 79/117/EWG zakazującą wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 159 z 10.06.1989, str. 58; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 58),
- 14) dyrektywy Komisji 90/335/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. zmieniającej po raz czwarty załącznik do dyrektywy Rady 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 162 z 28.06.1990, str. 37; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 91),
- 15) dyrektywy Rady 90/533/EWG z dnia 15 października 1990 r. zmieniającej załącznik do dyrektywy 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 296 z 27.10.1990, str. 63; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 405),

- 16) dyrektywy Komisji 91/188/EWG z dnia 19 marca 1991 r. zmieniającej po raz piąty załącznik do dyrektywy Rady 79/117/EWG zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne (Dz. Urz. WE L 92 z 13.04.1991, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 183),
- 17) dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 230 z 19.08.1991, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 332, z późn. zm.),
- 18) dyrektywy Komisji 92/70/EWG z dnia 30 lipca 1992 r. ustanawiającej szczegółowe zasady przeprowadzania badań do celów uznania stref chronionych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 250 z 29.08.1992, str. 37; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 74),
- 19) dyrektywy Komisji 92/90/EWG z dnia 3 listopada 1992 r. ustalającej obowiązki, jakim podlegają producenci i importerzy roślin, produktów roślinnych lub innych oraz ustalającej szczegóły ich rejestracji (Dz. Urz. WE L 344 z 26.11.1992, str. 38; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 220),
- 20) dyrektywy Komisji 92/105/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. ustanawiającej stopień normalizacji w odniesieniu do „paszportów” roślin używanych przy przemieszczaniu niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w obrębie Wspólnoty i ustanawiającej szczegółowe procedury dotyczące wydawania takich „paszportów” roślin oraz warunki i szczegółowe procedury dotyczące ich wymiany (Dz. Urz. WE L 4 z 08.01.1993, str. 22, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 333, z późn. zm.),
- 21) dyrektywy Komisji 93/50/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. określającej niektóre rośliny niewymienione w załączniku V część A do dyrektywy Rady 77/93/EWG, których producenci, magazyny lub centra wysyłkowe w strefach produkcji takich roślin, muszą być wpisani do rejestru urzędowego (Dz. Urz. WE L 205 z 17.08.1993, str. 22; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 398),
- 22) dyrektywy Komisji 93/51/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. ustanawiającej zasady przemieszczania niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów przez strefę chronioną oraz przemieszczania takich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów pochodzących ze strefy chronionej oraz przemieszczanych w jej obrębie (Dz. Urz. WE L 205 z 17.08.1993, str. 24; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 400),
- 23) dyrektywy Komisji 93/71/EWG z dnia 27 lipca 1993 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 221 z 31.08.1993, str. 27; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 15, str. 50),
- 24) dyrektywy Rady 93/85/EWG z dnia 4 października 1993 r. w sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (Dz. Urz. WE L 259 z 18.10.1993, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 15, str. 131, z późn. zm.),
- 25) dyrektywy Komisji 94/3/WE z dnia 21 stycznia 1994 r. ustalającej procedurę powiadamiania o przejęciu przesyłki lub organizmu szkodliwego z państw trzecich i przedstawiających bezpośrednie zagrożenie fitosanitarne (Dz. Urz. WE L 32 z 05.02.1994, str. 37; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 16, str. 20),
- 26) dyrektywy Komisji 94/37/WE z dnia 22 lipca 1994 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 194 z 29.07.1994, str. 65; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 16, str. 312),
- 27) dyrektywy Komisji 94/79/WE z dnia 21 grudnia 1994 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 354 z 31.12.1994, str. 16; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 17, str. 73),
- 28) dyrektywy Komisji 95/35/WE z dnia 14 lipca 1995 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 172 z 22.07.1995, str. 6; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 48),
- 29) dyrektywy Komisji 95/36/WE z dnia 14 lipca 1995 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 172 z 22.07.1995, str. 8; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 50),

- 30) dyrektywy Komisji 95/44/WE z dnia 26 lipca 1995 r. ustanawiającej warunki, zgodnie z którymi niektóre organizmy szkodliwe, rośliny, produkty roślinne i inne wymienione w załącznikach I–V do dyrektywy Rady 77/93/EWG mogą być wprowadzane do Wspólnoty lub niektórych jej stref ochronnych lub przemieszczane we Wspólnocie lub w takich strefach celem przeprowadzenia prób lub do celów naukowo-badawczych i do prowadzenia prac nad tworzeniem odmian roślin (Dz. Urz. WE L 184 z 03.08.1995, str. 34, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 87, z późn. zm.),
- 31) dyrektywy Komisji 96/12/WE z dnia 8 marca 1996 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 65 z 15.03.1996, str. 20; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 471),
- 32) dyrektywy Komisji 96/46/WE z dnia 16 lipca 1996 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 214 z 23.08.1996, str. 18; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 371),
- 33) dyrektywy Komisji 96/68/WE z dnia 21 października 1996 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 277 z 30.10.1996, str. 25; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 483),
- 34) dyrektywy Rady 97/57/WE z dnia 22 września 1997 r. ustanawiającej załącznik VI do dyrektywy 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 265 z 27.09.1997, str. 87; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 21, str. 450),
- 35) dyrektywy Komisji 98/22/WE z dnia 15 kwietnia 1998 r. ustanawiającej minimalne warunki przeprowadzania kontroli zdrowia roślin we Wspólnocie w punktach kontroli innych niż te w miejscu przeznaczenia, dotyczące roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów przywożonych z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 126 z 28.04.1998, str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 66),
- 36) dyrektywy Rady 98/57/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie kontroli organizmu *Ralstonia solanacearum* (Smith), Yabuuchi i wsp. (Dz. Urz. WE L 235 z 21.08.1998, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 23, str. 375),
- 37) dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 200 z 30.07.1999, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 24, str. 109, z późn. zm.),
- 38) dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzeniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.07.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 29, str. 258, z późn. zm.),
- 39) dyrektywy Komisji 2001/32/WE z dnia 8 maja 2001 r. uznającej chronione strefy narażone na szczególne ryzyko dla zdrowia roślin we Wspólnocie oraz uchylającej dyrektywę 92/76/EWG (Dz. Urz. WE L 127 z 09.05.2001, str. 38, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 165, z późn. zm.),
- 40) dyrektywy Komisji 2001/60/WE z dnia 7 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/45/WE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 226 z 22.08.2001, str. 5; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 26, str. 419),
- 41) dyrektywy Rady 2002/89/WE z dnia 28 listopada 2002 r. zmieniającej dyrektywę 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 355 z 30.12.2002, str. 45; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 38, str. 3),
- 42) dyrektywy Komisji 2004/103/WE z dnia 7 października 2004 r. w sprawie kontroli tożsamości i zdrowia roślin, produktów roślinnych lub innych produktów wymienionych w części B załącznika V do dyrektywy Rady 2000/29/WE, które mogą być przeprowadzane w miejscu innym niż miejsce wprowadzenia do Wspólnoty lub w miejscu znajdującym się w pobliżu oraz określającej wymogi odnoszące się do wymienionych kontroli (Dz. Urz. UE L 313 z 12.10.2004, str. 16),

43) dyrektywy Komisji 2005/17/WE z dnia 2 marca 2005 r. zmieniającej niektóre przepisy dyrektywy 92/105/EWG w sprawie „paszportów” roślin (Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2005, str. 23).

[1] Wykaz substancji aktywnych dopuszczonych do stosowania w środkach ochrony roślin i warunki związane z ich użyciem w środku ochrony roślin określa załącznik nr 1 do dyrektywy 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.

[2] Art. 88 ust. 1 w brzmieniu ustalonym przez art. 76 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz.U. Nr 31, poz. 206). Zmiana weszła w życie 1 kwietnia 2009 r.

[3] Rozporządzenia Komisji Europejskiej:

– nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad wprowadzenia pierwszego etapu prac określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin,

– nr 451/2000 z dnia 28 lutego 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad wprowadzenia drugiego i trzeciego etapu prac określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin,

– nr 1112/2002 z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad wprowadzenia czwartego etapu prac określonych w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.